

دنیای سگ های خانگی

آموزش و تربیت نژاد پامرانین

فصل ۱: سلامت پایه و واکسن ها ۱

۱. برنامه واکسن پامرانین از تولگی تا بزرگسالی چیست؟ ۱
۲. انگل زدایی داخلی و خارجی را چه طور و چه وقت انجام دهیم؟ ۶
۳. چکاپ های دوره ای و آزمایش های سالانه کدام اند؟ ۶
۴. چه علائم خطری یعنی همین الان باید دامپزشک برویم؟ ۷

فصل ۲: تغذیه ایمن و درست ۸

۱. برنامه غذایی روزانه و اندازه هر وعده چگونه باشد؟ ۸
۲. تشویقی سالم و مکمل های لازم را چگونه انتخاب کنیم؟ ۱۰
۳. آب رسانی درست و پیشگیری از چاقی را چگونه مدیریت کنیم؟ ۱۱
۴. تغییر برند یا نوع غذا را بدون دل درد چگونه انجام دهیم؟ ۱۱

فصل ۳: غذاهای خطرناک و پیشگیری از مسمومیت ۱۳

۱. کدام غذاهای انسانی برای پامرانین سمی یا خطرناک اند؟ ۱۳
۲. نشانه های مسمومیت غذایی چیست و چه قدر جدی است؟ ۱۵
۳. در صورت خوردن غذای خطرناک چه کار فوری انجام دهیم؟ ۱۶
۴. چطور محیط خانه را طوری بچینیم که اشتباه غذایی رخ ندهد؟ ۱۷

فصل ۴: غذاهای خانگی سالم و مقرون به صرفه ۱۸

۱. نسبت درست پروتئین، کربوهیدرات و چربی در غذای خانگی چیست؟ ۱۹
۲. چند دستور ساده خانگی که واقعاً متعادل اند کدام اند؟ ۲۰
۳. روش پخت، نگهداری و فریز کردن ایمن چگونه است؟ ۲۱
۴. منوی هفتگی نمونه برای پامرانین کم تحرک و پرتحرک چه فرقی دارد؟ ۲۱

فصل ۵: جای دستشویی و نظم خانگی ۲۲

۱. ذهنیت صحیح و ابزارهای ضروری ۲۳
۲. باکس -Crate- و محوطه بازی ۲۴
۳. پدهای بهداشتی ۲۵
۴. اسپری پاک کننده آنزیمی ۲۵
۵. پروتکل آموزش دستشویی گام به گام ۲۶
۶. ثبت پیشرفت و عیب یابی ۲۹

فصل ۶: فرمان های نمایشی و مهارت های روزمره ۳۰

۱. سه فرمان ضروری روزمره: «بیا»، «بمون»، «ولش کن» را چگونه پایدار کنیم؟ ۳۰
۲. ترفندهای نمایشی جذاب -چرخیدن، سلام نظامی، پا بده- را چطور بسازیم؟ ۳۵

فصل ۷: مهم ترین نکات نگهداری پامرانین در خانه و شهر ۳۶

۱. دما، تهویه و مراقبت از گرما/سرما برای بدن کوچک پامر چگونه است؟ ۳۶
۲. برنامه روزانه بازی، ورزش ذهنی و استراحت را چگونه بچینیم؟ ۳۹
۳. سفر، کریر، کافه/هتل و چکلیست خروج از خانه چه نکاتی دارد؟ ۴۰

فصل ۸: بیماری های شایع؛ علائم و اقدام اولیه و درمان ۴۱

۱. مشکلات تنفسی و تراکنه حساس: علائم، مراقبت و مراجعه به موقع چگونه است؟ ۴۱
۲. مشکل زانو -لولگی کشکک- و درد مفاصل را چطور تشخیص و مدیریت کنیم؟ ۴۴
۳. مشکلات پوست و مو -حساسیت، ریزش، گر- چه نشانه ها و راه حل هایی دارند؟ ۴۵
۴. اسهال، استفراغ و بی اشتها: چه وقت خانگی مدیریت کنیم و چه وقت اورژانس برویم؟ ۴۶

فصل ۹: گریمینگ و رسیدگی دوره های بدون استرس ۴۸

۱. برس کشی درست برای موی دوبل و بازکردن گره ها چگونه است؟ ۵۰
۲. حمام و ششوار ایمن و کم استرس را چگونه انجام دهیم؟ ۵۱
۳. کوتاه کردن ناخن و مسواک زدن دندان را چطور راحت کنیم؟ ۵۲

فصل ۱۰: ایمنی، رفتار و شرایط اضطراری ۵۴

۱. پارس های خبری را چگونه کم کنیم تا همسایه ها اذیت نشوند؟ ۵۴
۲. اضطراب جدایی را با چه برنامه ای آرام و پایدار درمان کنیم؟ ۵۶
۳. اجتماعی سازی ایمن با آدم ها و حیوانات دیگر را چگونه جلو ببریم؟ ۵۷
۴. جعبه کمک های اولیه خانگی، شماره های ضروری و نقشه اقدام فوری چه باشد؟ ۵۸

فصل ۱۱: ۵۰ پرسش رایج و بسیار مهم در مورد نگهداری از سگ پامرانین ۶۱

فصل ۱۲: ۵۰ اشتباه رایج صاحبان پامرانین (و راه حل های تخصصی آنها) ۷۰

فصل اول: سلامت پایه و واکسن ها - راهنمای تخصصی پامرانین -

سلامت یک پامرانین، با جثه کوچک و فیزیولوژی حساسش، نیازمند یک رویکرد دقیق و پیشگیرانه است. این فصل صرفاً یک لیست از کارها نیست؛ بلکه یک راهنمای تخصصی برای درک **چرایی** هر اقدام پزشکی و ارتباط آن با ویژگی های منحصر به فرد نژاد پامرانین است. دانشی که در ادامه می آید، شما را از یک صاحب معمولی به یک نگهبان آگاه برای سلامت سگتان تبدیل می کند.

برنامه واکسیناسیون حیاتی برای پامرانین

توله های پامرانین به دلیل افت سریع آنتی بادی مادری و جثه کوچکشان، در برابر بیماری های ویروسی به شدت آسیب پذیر هستند. برنامه واکسیناسیون آن ها باید دقیق و بدون تأخیر اجرا شود.

نکته تخصصی پامرانین:

همیشه از دامپزشک خود بخواهید از واکسن هایی استفاده کند که به طور خاص برای نژادهای کوچک Toy-Breeds- فرموله شده اند. این واکسن ها حجم کمتری دارند و احتمال واکنش های آلرژیک را، که در پامرانین ها شایع تر است، به حداقل می رسانند.

جدول تخصصی برنامه واکسیناسیون پامرانین:

سن	نام واکسن - نوع -	بیماری های تحت پوشش	چرا برای پامرانین حیاتی است؟
۶-۸ هفتگی	DHPP-نوبت اول -	دیستمپر، هپاتیت، پارا آنفولانزا، پاروویروس	پاروویروس برای توله های پامرانین به دلیل جثه کوچک و خطر دهیدراتاسیون سریع -از دست دادن آب بدن-، می تواند در کمتر از ۴۸ ساعت کشنده باشد. این اولین و مهم ترین سد دفاعی است.
۹-۱۱ هفتگی	DHPP-نوبت دوم -	-تقویت کننده نوبت اول -	سیستم ایمنی توله در این سن هنوز در حال تکامل است. این نوبت، سطح آنتی بادی را به میزان قابل توجهی افزایش می دهد تا محافظت پایدار ایجاد شود.
۱۲-۱۴ هفتگی	DHPP-نوبت سوم -	-تکمیل دوره اولیه -	این دوز نهایی تضمین می کند که آخرین بقایای آنتی بادی مادری تداخلی در عملکرد واکسن ایجاد نکرده و ایمنی کامل و طولانی مدت حاصل شده است.
۱۶ هفتگی به بعد	هاری Rabies - -	هاری	این واکسن یک الزام قانونی و بهداشتی عمومی است. ویروس هاری صد درصد کشنده است و هیچ درمانی ندارد.
اختیاری - با مشورت -	بوردتلا - Bordetella -	سرفه لانه - کنل کاف -	بسیار توصیه می شود. پامرانین ها به دلیل ساختار خاص نای Trakia -، مستعد مشکلات تنفسی هستند. بوردتلا می تواند این وضعیت را تشدید کند. اگر سگ شما به پارک، آرایشگاه یا پانسیون می رود، این واکسن ضروری است.
هر ۱-۳ سال	یادآور DHPP و هاری	-تقویت کننده دوره های -	دامپزشک شما بر اساس قوانین محلی و سبک زندگی سگتان، بهترین پروتکل را برای تزریق یادآورها تعیین خواهد کرد.

انگل زدایی داخلی و خارجی: یک ضرورت همیشگی

- **انگل زدایی داخلی - کرم ها:-**
- **چه زمانی؟** جثه کوچک پامرانین به این معنی است که حتی آلودگی خفیف به انگل نیز می تواند باعث کم خونی شدید و سوء تغذیه شود. از ۲ هفتگی شروع شده و هر دو هفته یک بار تا سن ۳ ماهگی تکرار می شود. سپس تا ۶ ماهگی به صورت ماهانه و پس از آن هر ۳ ماه یک بار ادامه می یابد.
- **چرا این برنامه مهم است؟** توله ها معمولاً از طریق شیر مادر به کرم های لوله ای - Roundworms آلوده می شوند. این برنامه تهاجمی اولیه، چرخه زندگی انگل ها را قبل از اینکه به سگ آسیب جدی بزنند، از بین می برد.
- **نوع دارو:** از دامپزشک خود یک داروی ضد انگل وسیع الطیف بخواهید که کرم های لوله ای، قلاب دار و پهن را پوشش دهد.
- **انگل زدایی خارجی - کک و کنه:-**
- **چه زمانی؟** به صورت ماهانه و در تمام طول سال، حتی در زمستان.
- **نکته تخصصی پامرانین:** پوشش موی متراکم آن ها پناهگاه عالی برای کک ها است. پیدا کردن کک در این موها قبل از اینکه تبدیل به یک هجوم تمام عیار شود، بسیار دشوار است. پیشگیری ماهانه بسیار ساده تر از درمان است.
- **نوع دارو:** از داروهای موضعی -قطره های پشت گردن- یا قرص های جویدنی مورد تأیید دامپزشک استفاده کنید. هرگز از محصولات ارزان قیمت و بدون نسخه که برای نژادهای بزرگ طراحی شده اند، استفاده نکنید؛ دوز آن ها می تواند برای پامرانین سمی باشد.

چکاپ های دوره ای و آزمایش های سالانه: فراتر از واکسن

- **چکاپ تولگی - تا ۱ سالگی -** هر ماه یک بار برای نظارت بر رشد، وزن گیری، سلامت دندان ها و اطمینان از بسته شدن فوتتانل -نقطه نرم روی جمجمه-.
- **چکاپ بزرگسالی - ۱ تا ۷ سالگی -** سالی یک بار. این ویزیت شامل معاینه فیزیکی کامل، بررسی دندان ها -بسیار مهم در پامرانین به دلیل فک کوچک و مستعد جرم-، و بررسی سلامت قلب و مفاصل زانو است.
- **چکاپ سالمندی - ۷ سال به بعد -** هر ۶ ماه یک بار. در این سن، آزمایش خون سالانه CBC- و بیوشیمی- برای بررسی عملکرد ارگان های داخلی مانند کبد و کلیه ضروری است.

علائم خطر فوری: چه زمانی باید همین الان به دامپزشک برویم؟

در یک پامرانین، شرایط می تواند به سرعت وخیم شود. در صورت مشاهده هر یک از علائم زیر، منتظر نمانید و فوراً با دامپزشک یا یک کلینیک اورژانس تماس بگیرید.

- **تنفس سخت یا سرفه های شدید و ناگهانی:** می تواند نشانه کلپس نای یا مشکل قلبی باشد.
- **بی حالی شدید یا عدم توانایی در راه رفتن:** هرگز طبیعی نیست.
- **استفراغ یا اسهال مداوم - بیش از دو بار در چند ساعت -:** خطر دهیدراتاسیون شدید.
- **لته های رنگ پریده، سفید یا کبود:** نشانه شوک یا کمبود اکسیژن.
- **شکم متورم و سفت:** می تواند نشانه نفخ -Bloat- باشد که یک اورژانس کشنده است.
- **تشنج.**
- **هرگونه مشکل در دفع ادرار -زور زدن، ناله کردن، وجود خون-.**

فصل دوم: تغذیه ایمن و درست

تغذیه برای یک پامرانین، مسئله‌ای فراتر از سیر شدن است؛ این علم مدیریت انرژی، سلامت مفاصل، زیبایی پوشش مو و پیشگیری از بیماری‌های نژادی است. متابولیسم بالا، فک کوچک، استعداد ابتلا به مشکلات دندانی و هیپوگلیسمی -افت قند خون- در تولگی، همگی عواملی هستند که یک برنامه غذایی تخصصی را برای این نژاد الزامی می‌کنند. این فصل به شما دانش لازم برای انتخاب بهترین مسیر تغذیه‌ای را می‌دهد.

برنامه غذایی روزانه و اندازه دقیق هر وعده

برخلاف سگ‌های بزرگ، پامرانین‌ها نمی‌توانند حجم زیادی از غذا را در یک وعده مصرف کنند و به دلیل متابولیسم سریعشان، به وعده‌های غذایی متعدد اما کوچک نیاز دارند.

نکته تخصصی پامرانین -هیپوگلیسمی-:

توله‌های پامرانین زیر ۶ ماه به دلیل ذخایر محدود چربی در بدن، به شدت در معرض خطر هیپوگلیسمی -افت ناگهانی و خطرناک قند خون- قرار دارند. خالی ماندن معده برای چند ساعت می‌تواند منجر به بی‌حالی، لرزش و حتی تشنج شود. به همین دلیل، برنامه غذایی توله‌ها باید بسیار سخت‌گیرانه رعایت شود.

جدول تخصصی برنامه غذایی روزانه پامرانین:

سن	تعداد وعده ها در روز	چرا این برنامه برای پامرانین ضروری است؟	مثال برنامه زمانی
۲ تا ۴ ماهگی	۴ وعده کوچک	پیشگیری حداکثری از هیپوگلیسمی. معده بسیار کوچک است و نیاز به دریافت مداوم انرژی دارد.	۷ صبح / ۱۲ ظهر / ۵ عصر / ۱۰ شب
۴ تا ۷ ماهگی	۳ وعده	با رشد توله، توانایی ذخیره انرژی کمی بیشتر می شود اما همچنان خطر افت قند خون وجود دارد.	۸ صبح / ۲ بعد از ظهر / ۸ شب
۷ ماهگی به بعد	۲ وعده	متابولیسم به یک ریتم پایدارتر می رسد. دو وعده در روز به سلامت دستگاه گوارش کمک کرده و از گرسنگی طولانی مدت جلوگیری می کند.	۸ صبح / ۶ عصر

چگونه اندازه دقیق غذا را مشخص کنیم؟

مقدار نوشته شده روی بسته غذای خشک یک نقطه شروع است، اما نیاز واقعی سگ شما به وزن، سطح فعالیت و متابولیسم فردی او بستگی دارد.

۱. **وزن کردن غذا:** همیشه غذای سگ خود را با یک ترازوی آشپزخانه وزن کنید. استفاده از پیمانۀ دقیق نیست.

۲. **ارزیابی وضعیت بدنی:** بهترین راهنما، بدن سگ شماست. شما باید بتوانید دنده های او را - زیر یک لایه نازک چربی - حس کنید، اما نباید آن ها را ببینید. از بالا که نگاه می کنید، باید یک کمر مشخص را تشخیص دهید.

۳. **تنظیم مقدار:** اگر سگ شما در حال افزایش وزن است، ۱۰٪ از حجم غذای روزانه او کم کنید. اگر لاغر است، ۱۰٪ اضافه کنید. هر دو هفته یک بار وضعیت را دوباره ارزیابی کنید.

انتخاب تشویقی سالم و مکمل های ضروری

تشویقی ها ابزار اصلی آموزش هستند، اما در پامرانین ها به سرعت می توانند باعث چاقی شوند.

• **قانون تشویقی برای پامرانین:** تشویقی ها نباید بیش از ۱۰٪ از کل کالری روزانه سگ شما را تشکیل دهند.

• **ویژگی های تشویقی ایده آل:**

- **کوچک و نرم:** به دلیل فک کوچک و دندان های حساس، از تشویقی های بزرگ و سفت که خطر شکستن دندان یا خفگی دارند، پرهیز کنید.
- **کم کالری:** به دنبال تشویقی هایی باشید که کالری هر عدد آن مشخص باشد.
- **تک ماده - Single Ingredient:** بهترین تشویقی ها از یک ماده اولیه -مانند جگر مرغ خشک شده- تهیه شده اند.

جدول مکمل های مفید برای پامرانین:

نحوه مصرف	چرا برای پامرانین توصیه می شود؟	نام مکمل
طبق دوز توصیه شده توسط دامپزشک، به صورت مایع روی غذا ریخته شود.	برای سلامت پوشش موی دو لایه و متراکم، کاهش التهاب پوست و حمایت از عملکرد مفاصل حیاتی است.	اسیدهای چرب امگا-۳ - روغن ماهی-
از سنین جوانی -با مشورت دامپزشک- به صورت قرص یا پودر می توان شروع کرد.	بسیار مهم. پامرانین ها به صورت ژنتیکی مستعد دررفتگی کشکک زانو Luxating-Patella- هستند. این مکمل به سلامت غضروف ها و مفاصل کمک می کند.	گلوکزامین و کندرویتین
به صورت پودر روی غذا یا در قالب تشویقی های مخصوص.	برای حمایت از سیستم گوارش حساس و بهبود جذب مواد مغذی. به خصوص هنگام تغییر غذا یا پس از مصرف آنتی بیوتیک مفید است.	پروبیوتیک ها

مدیریت آبرسانی و پیشگیری از چاقی

- **آبرسانی:** همیشه آب تازه و تمیز در دسترس سگ باشد. ظرف آب را روزانه بشویید. اگر سگ شما کم آب می نوشد، استفاده از آب نمای مخصوص حیوانات - که آب را در جریان نگه می دارد - می تواند او را تشویق کند.
- **خطر چاقی در پامرانین:** اضافه وزن حتی به اندازه ۳۰۰-۲۰۰ گرم، فشار بسیار زیادی به مفاصل زانو و ستون فقرات این نژاد وارد می کند و خطر **کلپس نای - Tracheal Collapse** را به شدت افزایش می دهد. مدیریت وزن در این نژاد یک مسئله زیبایی نیست، بلکه یک ضرورت پزشکی است.

تغییر برند یا نوع غذا بدون مشکلات گوارشی

دستگاه گوارش پامرانین ها حساس است و تغییر ناگهانی غذا می تواند باعث اسهال و استفراغ شود. فرآیند تغییر باید به تدریج و طی ۷ تا ۱۰ روز انجام شود.

جدول تخصصی برنامه تغییر غذا:

روز	درصد غذای قدیمی	درصد غذای جدید	توضیحات
روز ۱ و ۲	۷۵٪	۲۵٪	فقط یک چهارم از غذای جدید را با غذای قبلی مخلوط کنید.
روز ۳ و ۴	۵۰٪	۵۰٪	مقدار دو غذا را به صورت مساوی با هم ترکیب کنید.
روز ۵ و ۶	۲۵٪	۷۵٪	حالا غذای جدید بخش اصلی وعده را تشکیل می دهد.
روز ۷ به بعد	۰٪	۱۰۰٪	اگر هیچ مشکل گوارشی مشاهده نشد، می توانید کاملاً از غذای جدید استفاده کنید.

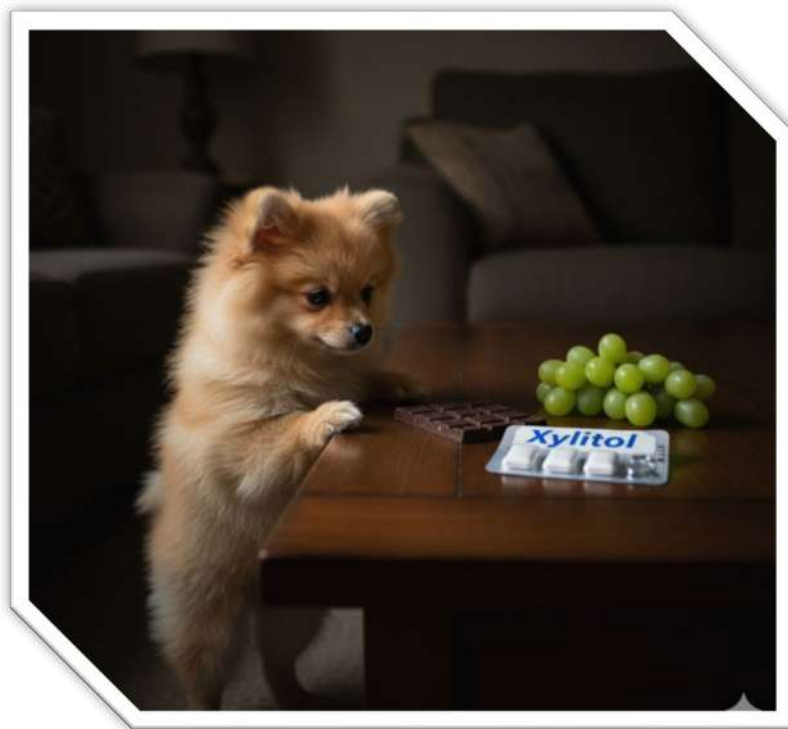
نکته کلیدی: در طول این دوره، وضعیت مدفوع سگ خود را به دقت زیر نظر داشته باشید. اگر مدفوع شل شد، یک یا دو روز به مرحله قبلی برگردید.

فصل سوم: غذاهای خطرناک و پیشگیری از مسمومیت

کنجکاوی ذاتی و جثه بسیار کوچک پامرانین، او را به یک کاندیدای پرخطر برای مسمومیت های غذایی تبدیل می کند. درک این نکته که یک مقدار ناچیز از یک ماده سمی برای انسان -مانند یک حبه انگور یا یک تکه آدامس- می تواند برای یک سگ ۲ کیلوگرمی دوز کشنده ای باشد، اولین قدم برای محافظت از اوست. این فصل یک راهنمای اورژانسی برای شناسایی خطرات، اقدام فوری و مهم تر از همه، پیشگیری است.

کدام غذاهای انسانی برای پامرانین سمی یا خطرناک اند؟

این لیست صرفاً نام مواد غذایی نیست، بلکه شرحی از چرایی خطرناک بودن آنها به طور خاص برای پامرانین است.

جدول تخصصی سموم غذایی رایج برای پامرانین:

علائم اصلی	چرا برای پامرانین فوق العاده خطرناک است؟	مکانیسم اثر	ماده سمی
استفراغ، ضعف ناگهانی، عدم تعادل، لرزش، تشنج، کما.	خطر شماره یک به دلیل وزن بسیار کم پامرانین، حتی یک عدد آدامس حاوی زایلیتول می تواند دوز کشنده تلقی شود. اثر آن بسیار سریع - ظرف ۳۰ دقیقه - است.	باعث آزاد شدن ناگهانی و شدید انسولین در بدن سگ شده و منجر به افت شدید قند خون - هیپوگلیسمی - و نارسایی حاد کبد می شود.	زایلیتول - Xylitol - در آدامس ها، شیرینی های بدون قند، برخی کره های بادام زمینی -
استفراغ، بی حالی، بی اشتها، افزایش تشنگی و ادرار - و سپس قطع ادرار -.	سمیت آن به دوز وابسته نیست؛ یعنی ممکن است یک سگ با خوردن چند عدد انگور مسموم شود و دیگری نه. به دلیل این عدم قطعیت، هر مقداری که توسط پامرانین خورده شود باید یک وضعیت اورژانسی تلقی گردد.	مکانیسم دقیق آن ناشناخته است، اما باعث نارسایی حاد و غیرقابل بازگشت کلیه ها می شود.	انگور و کشمش
بی قراری، نفس نفس زدن، افزایش ضربان قلب، لرزش عضلانی، تشنج.	هرچه شکلات تلخ تر باشد، خطرناک تر است. برای یک پامرانین ۲ کیلوگرمی، تنها چند گرم شکلات تلخ می تواند باعث مسمومیت شدید شود. جثه کوچکشان آن ها را بسیار حساس تر می کند.	یک محرک قوی برای سیستم عصبی و قلبی سگ است.	شکلات - تئوبرومین -
ضعف، لته های رنگ پریده، ادرار تیره - قرمز یا قهوه ای -، تنفس سریع.	علائم ممکن است تا چند روز پس از مصرف ظاهر نشوند. پودر سیر و پیاز غلظت بالایی دارند و حتی مقدار کمی از آن ها در غذاهای پخته شده می تواند سمی باشد.	حاوی ترکیباتی هستند که به گلبول های قرمز خون آسیب زده و باعث کم خونی همولیتیک می شوند.	پیاز، سیر، موسیر

ضعف در پاهای عقب، لرزش، استفراغ، افزایش دمای بدن.	دوز سمی آن پایین است و حتی خوردن تعداد کمی از این آجیل می تواند برای یک پامرانین مشکل ساز شود.	مکانیسم ناشناخته است اما باعث ایجاد علائم عصبی می شود.	آجیل ماکادامیا
استفراغ، اسهال شدید -اغلب چرب-، درد شکم -کمر قوز کرده-، بی حالی.	پامرانین ها مستعد پانکراتیت هستند. این بیماری بسیار دردناک و بالقوه کشنده است. خطر انسداد ناشی از تکه های استخوان نیز به دلیل کوچک بودن مجاری گوارشی، در آن ها بیشتر است.	استخوان های پخته خرد شده و باعث سوراخ شدن دستگاه گوارش می شوند. غذاهای چرب می توانند باعث پانکراتیت -التهاب لوزالمعده- شوند.	استخوان پخته و غذاهای چرب

نشانه های مسمومیت غذایی و سطح جدیت آن ها

زمان در مسمومیت ها حیاتی است. این جدول به شما کمک می کند تا شدت علائم را ارزیابی کنید.

جدول ارزیابی شدت علائم در پامرانین:

اقدام فوری	سطح خطر	علامت مشاهده شده
فوراً به نزدیک ترین کلینیک دامپزشکی اورژانس مراجعه کنید. از قبل تماس بگیرید.	● اورژانس حیاتی	لرزش، تشنج، عدم تعادل، غش کردن
فوراً به نزدیک ترین کلینیک دامپزشکی اورژانس مراجعه کنید. از قبل تماس بگیرید.	● اورژانس حیاتی	تنفس سخت، لثه های رنگ پریده یا کبود
فوراً با دامپزشک خود تماس بگیرید. احتمال دهیدراتاسیون - کم آبی - بسیار بالاست.	● خطر جدی	استفراغ یا اسهال مداوم -بیش از ۲ بار-
فوراً با دامپ NTech خود تماس بگیرید.	● خطر جدی	بی حالی شدید، عدم تمایل به حرکت
غذا را برای چند ساعت قطع کنید -آب در دسترس باشد-. اگر علائم تکرار شد یا بدتر شد، فوراً تماس بگیرید.	● نیاز به نظارت	یک بار استفراغ یا اسهال، اما سگ هوشیار است

پروتکل اقدام فوری در صورت خوردن غذای خطرناک

۱. **حفظ خونسردی و ایمن سازی:** اولین قدم، کنترل استرس خودتان است. سگ را از ماده سمی دور کرده و در یک جای امن قرار دهید تا بیشتر از آن نخورد.

۲. **جمع آوری اطلاعات دقیق:**

- چه چیزی خورده؟ - بسته بندی را نگه دارید -
- چه مقداری خورده؟ - تخمینی -
- چه زمانی خورده؟ - بسیار مهم -
- وزن فعلی سگتان چقدر است؟

۳. **تماس فوری با دامپزشک:** فوراً با دامپزشک یا یک کلینیک اورژانس شبانه روزی تماس بگیرید. تمام اطلاعات جمع آوری شده را به آن ها بدهید.

۴. **هرگز خودسرانه سگ را وادار به استفراغ نکنید:** این کار می تواند بسیار خطرناک باشد، به خصوص اگر ماده خورده شده سوزاننده باشد یا سگ شما هوشیار نباشد - خطر خفگی -. فقط و فقط اگر دامپزشک به شما دستور داد این کار را انجام دهید.

۵. **دستورالعمل های دامپزشک را اجرا کنید:** آن ها بهترین راهنمایی را بر اساس نوع سم و زمان خوردن آن به شما خواهند داد. ممکن است از شما بخواهند فوراً به کلینیک مراجعه کنید.

چگونه خانه را برای یک پامرانین "ضد-مسمومیت" کنیم؟

- **قانون سطل زباله:** سطل های زباله، به خصوص در آشپزخانه، باید دارای درهای محکم و غیرقابل نفوذ برای سگ باشند.
- **میزهای کوتاه، خطر بزرگ:** هرگز مواد غذایی، دارو یا کیف خود را روی میزهای کوتاه -مانند میز جلو مبل- رها نکنید. این میزها هم سطح صورت پامرانین شما هستند.
- **بازرسی کیف و کوله پشتی:** به یک عادت تبدیل کنید که هرگز کیف یا کوله پشتی خود را روی زمین رها نکنید. آن ها منبع اصلی آدامس های حاوی زایلیتول هستند.
- **آموزش به همه اعضای خانواده و مهمانان:** مطمئن شوید همه می دانند که دادن غذای انسانی به سگ مطلقاً ممنوع است. این یک لطف نیست، یک خطر است.
- **"آشپزخانه منطقه پرواز ممنوع":** هنگام آشپزی، اجازه ندهید پامرانین زیر دست و پای شما باشد تا از افتادن تصادفی مواد غذایی و خوردن آن ها جلوگیری شود.

فصل چهارم: غذاهای خانگی سالم و مقرون به صرفه

تهیه غذای خانگی برای پامرانین می تواند تجربه ای سرشار از عشق باشد، اما مسئولیتی سنگین و علمی را به همراه دارد. یک رژیم غذایی نامتعادل، حتی با بهترین مواد اولیه، می تواند در درازمدت منجر به مشکلات جدی مانند پوکی استخوان، مشکلات پوستی، و اختلال در عملکرد ارگان های داخلی شود. این فصل یک راهنمای دقیق برای درک اصول تغذیه خانگی است، نه مجموعه ای از دستورهای غذایی عمومی.

هشدار تخصصی و حیاتی:

این فصل جایگزین مشاوره با دامپزشک متخصص تغذیه - Veterinary Nutritionist - نیست. قبل از هرگونه تغییر اساسی در رژیم غذایی سگتان، به خصوص اگر قصد دارید بیش از ۲۵٪ غذای او را به صورت خانگی تأمین کنید، مشاوره تخصصی الزامی است. این کار تضمین می کند که تمام ریزمغذی های ضروری برای پامرانین شما تأمین می شود.

فرمولاسیون پایه: بلوک های سازنده یک وعده غذایی متعادل

برای یک پامرانین، نسبت مواد غذایی باید دقیق و متناسب با نیازهای متابولیک بالای او باشد. جدول زیر، یک فرمولاسیون پایه برای تهیه ۱۰۰ گرم غذای پخته شده و متعادل است. همیشه از ترازوی دیجیتال استفاده کنید.

جدول تخصصی فرمولاسیون غذای خانگی پامرانین - به ازای هر ۱۰۰ گرم غذا:-

نکات تخصصی و چرایی	گزینه های ایده آل برای پامرانین	بلوک سازنده
کاملاً پخته و ریز شده . پروتئین برای حفظ توده عضلانی و تامین انرژی سریع برای متابولیسم بالای پامرانین ضروری است.	سینه مرغ - بدون پوست/استخوان-، بوقلمون چرخ کرده -۹۹٪ کم چرب-، ماهی سفید -کاد، تیلاپیا-، گوشت گاو -۹۵٪ کم چرب- ۴۰-۵۰ گرم	۱. پروتئین حیوانی کم چرب
برای انرژی پایدار . این کربوهیدرات ها به آرامی هضم شده و از افت ناگهانی قند خون -هیپوگلیسمی- جلوگیری می کنند. برنج باید کاملاً نرم باشد تا هضم آن برای پامرانین آسان شود.	سیب زمینی شیرین -پخته و له شده-، کدو حلوائی -پوره-، کینوا -پخته-، برنج قهوه ای -کاملاً نرم شده- ۳۰-۴۰ گرم	۲. کربوهیدرات پیچیده
برای سلامت گوارش . فیبر به حرکت منظم روده ها کمک می کند. سبزیجات باید کاملاً ریز شوند تا خطر خفگی وجود نداشته باشد و هضم شوند.	لویا سبز، هویج، اسفناج -همگی بخارپز و ریز خرد شده-، کلم بروکلی -مقدار بسیار کم- ۱۰ گرم	۳. سبزیجات فیبردار
برای پوست، مو و مفاصل . این چربی ها ضدالتهاب بوده و برای سلامت پوشش موی دو لایه پامرانین و مفاصل حساس زانو ضروری هستند.	روغن ماهی -غنی از امگا-۳-، روغن بذر کتان ۱-۲ گرم -تقریباً ¼ قاشق چای خوری-	۴. چربی های ضروری
حیاتی و غیرقابل حذف ! گوشت فاقد کلسیم کافی است. کمبود کلسیم منجر به مشکلات استخوانی فاجعه بار می شود . هرگز بدون افزودن منبع کلسیم، غذای خانگی ندهید.	پودر کربنات کلسیم، پودر پوسته تخم مرغ - خانگی- طبق دستور دامپزشک -معمولاً حدود ۸۰۰-۱۰۰۰ میلی گرم کلسیم به ازای هر ۵۰۰ کالری غذا-	۵. منبع کلسیم

طرز تهیه پودر پوسته تخم مرغ خانگی: پوسته ها را کاملاً بشویید، در فر با دمای ۱۵۰ درجه سانتی گراد برای ۱۰ دقیقه حرارت دهید تا استریل شوند، سپس با آسیاب قهوه به پودر کاملاً نرم تبدیل کنید. - نصف قاشق چای خوری از این پودر حدود ۱۰۰۰ میلی گرم کلسیم دارد-.

دو دستورالعمل دقیق بر اساس فرمولاسیون

دستور شماره ۱: پوره مرغ و کدو حلوایی - حدود ۱۰۰ گرم -

۱. ۴۵ گرم سینه مرغ را کاملاً پخته و با چنگال ریش ریش یا در غذاساز ریز کنید.
۲. ۳۵ گرم کدو حلوایی را بخارپز و کاملاً له کنید.
۳. ۱۰ گرم لوبیا سبز بخارپز شده را بسیار ریز خرد کنید.
۴. ۱ گرم - حدود ¼ قاشق چای خوری - روغن ماهی به آن اضافه کنید.
۵. مقدار دقیق پودر کلسیم - طبق محاسبه دامپزشک - را اضافه و کاملاً مخلوط کنید.
۶. پس از رسیدن به دمای اتاق، سرو کنید.

دستور شماره ۲: خوراک بوقلمون و کینوا - حدود ۱۰۰ گرم -

۱. ۵۰ گرم بوقلمون چرخ کرده کم چرب را بدون روغن بپزید.
۲. ۳۰ گرم کینوا پخته شده را اضافه کنید.
۳. ۱۰ گرم هویج بخارپز و رنده شده را اضافه کنید.
۴. ۱ گرم روغن بذر کتان اضافه کنید.
۵. مقدار دقیق پودر کلسیم را اضافه و کاملاً مخلوط کنید.
۶. اجازه دهید خنک شود و سپس سرو کنید.

پخت، نگهداری و مدیریت منوی هفتگی

- **پخت و نگهداری:** قوانین فصل قبل - پخت کامل، نگهداری تا ۳ روز در یخچال، فریز کردن تک وعده‌ای - همچنان پابرجاست.
- **ادغام با غذای تجاری:** بهترین و ایمن‌ترین رویکرد، استفاده از غذای خانگی به عنوان مکمل یک غذای خشک تجاری بسیار باکیفیت و کامل - Complete and Balanced - است. این کار ریسک کمبودهای تغذیه‌ای را به حداقل می‌رساند.

نمونه منوی هفتگی پیشرفته - برای یک پامرانین ۲.۵ کیلوگرمی -:

نکات تخصصی	وعده عصر - حدود ۲۵ گرم -	وعده صبح - حدود ۲۵ گرم -	روز هفته
شروع هفته با ترکیبی خوشمزه برای افزایش اشتها.	۲۰ گرم غذای خشک + ۵ گرم پوره مرغ و کدو	۲۰ گرم غذای خشک + ۵ گرم پوره مرغ و کدو	شنبه
یک روز کامل با غذای تجاری برای اطمینان از دریافت تمام ویتامین‌ها.	۲۵ گرم غذای خشک کامل	۲۵ گرم غذای خشک کامل	یکشنبه
تنوع در منابع پروتئین برای پروفایل آمینواسیدی کامل‌تر.	۲۰ گرم غذای خشک + ۵ گرم خوراک بوقلمون	۲۰ گرم غذای خشک + ۵ گرم خوراک بوقلمون	دوشنبه
	۲۵ گرم غذای خشک کامل	۲۵ گرم غذای خشک کامل	سه‌شنبه
استفاده از یک وعده کاملاً خانگی به عنوان یک لذت هفتگی.	وعده خاص: ۲۵ گرم پوره مرغ - همراه با ۱ قطره روغن ماهی اضافه -	۲۵ گرم غذای خشک کامل	چهارشنبه
	۲۵ گرم غذای خشک کامل	۲۵ گرم غذای خشک کامل	پنجشنبه
	۲۰ گرم غذای خشک + ۵ گرم خوراک بوقلمون	۲۰ گرم غذای خشک + ۵ گرم خوراک بوقلمون	جمعه

فصل پنجم: آموزش دستشویی و نظم خانگی

آموزش دستشویی به یک پامرانین، آزمونی برای صبر، دقت و درک عمیق روانشناسی این نژاد باهوش اما حساس است. این فرآیند صرفاً تمیز نگه داشتن خانه نیست؛ بلکه اولین و مهم‌ترین زبان مشترک بین شما و سگتان برای ایجاد یک زندگی قابل پیش‌بینی و بدون استرس است. به دلیل مثانه بسیار کوچک، هوش بالا که گاهی به لجبازی تعبیر می‌شود، و حساسیت عاطفی، یک رویکرد عمومی برای آموزش دستشویی در مورد پامرانین‌ها نه تنها بی‌اثر، بلکه مخرب است. این فصل یک نقشه راه دقیق، مرحله‌به‌مرحله و مملو از نکات تخصصی است تا این چالش را به یک موفقیت تضمین‌شده تبدیل کند.

بخش اول: ذهنیت صحیح و ابزارهای ضروری

موفقیت شما قبل از برداشتن اولین قدم، در ذهن شما شکل می گیرد. بدون درک این اصول، بهترین تکنیک ها نیز شکست خواهند خورد.

۱. درک فیزیولوژی پامرانین: چرا حوادث اتفاق می افتند؟

یک توله پامرانین ۸ هفته ای، مثانه ای به اندازه یک فندق دارد. او از نظر فیزیکی قادر نیست ادرار خود را برای مدت طولانی نگه دارد. انتظار داشتن چنین چیزی مانند این است که از یک نوزاد انسان بخواهید پوشک خود را کثیف نکند. حوادث، بخشی از فرآیند یادگیری هستند، نه نشانه ای از نافرمانی. وظیفه شما مدیریت است، نه تنبیه.

۲. قدرت تداعی مثبت: تنها راه موفقیت

پامرانین ها به شدت به احساسات صاحب خود واکنش نشان می دهند. هرگونه تنبیه، فریاد زدن، یا "مالیدن بینی در ادرار" - یک روش قدیمی و وحشیانه - فاجعه بار است. این کار فقط یک چیز را به سگ می آموزد: "ادرار کردن در حضور صاحبم خطرناک است." نتیجه؟ سگ شما یاد می گیرد که از شما بترسد و برای دستشویی کردن به نقاط دور از چشم شما پناه ببرد - پشت مبل، زیر تخت - ما می خواهیم دقیقاً برعکس این را به او بیاموزیم: "دستشویی کردن در جای درست و در حضور تو، بهترین و هیجان انگیزترین کار دنیاست!"

۳. ابزارهای مدیریت محیط:

محیط شما باید طوری طراحی شود که امکان اشتباه کردن را به حداقل برساند.

- **باکس یا Crate - مهم ترین ابزار -** : این یک "لانه" امن است، نه زندان. سگ ها به طور غریزی جایی که می خوابند را آلوده نمی کنند. اندازه باکس باید طوری باشد که سگ فقط بتواند بایستد، بچرخد و دراز بکشد. اگر بیش از حد بزرگ باشد، یک گوشه را به عنوان دستشویی و گوشه دیگر را برای خواب انتخاب خواهد کرد.

- **محوطه بازی یا Playpen:** یک فضای امن و بزرگتر از باکس برای زمانی که نمی توانید به طور کامل بر او نظارت داشته باشید. یک طرف آن جای خواب و طرف دیگر پد بهداشتی قرار می گیرد.

- **پدهای بهداشتی :- Pads-** یک گزینه عالی برای زندگی آپارتمانی یا به عنوان ابزار کمکی.

- **اسپری پاک کننده آنزیمی :- Enzymatic Cleaner- حیاتی.** پاک کننده های معمولی بوی ادرار را برای بینی انسان از بین می برند، اما برای سگ نه. بوی باقی مانده مانند یک تابلو نئون عمل

می کند که می گوید: "اینجا دستشویی عمومی است!". پاک کننده های آنزیمی پروتئین های موجود در ادرار را تجزیه کرده و بو را به طور کامل از بین می برند.

بخش دوم: پروتکل آموزش دستشویی گام به گام

این پروتکل باید با وسواس و به طور مداوم اجرا شود.

گام اول: ایجاد یک برنامه زمانی آهین

شما باید سگ خود را قبل از اینکه احساس نیاز کند بیرون ببرید. این کلید موفقیت است.

جدول تخصصی زمان بندی خروج برای توله پامرانین ۸- تا ۱۶ هفتگی :-

توضیحات تخصصی	فعالیت	زمان
مثانه پس از استراحت پر است. این اولین و مهم ترین خروج روز است.	خروج فوری	بلافاصله پس از بیدار شدن از خواب -صبح یا چرت-
غذا خوردن، دستگاه گوارش را تحریک می کند.	خروج	۵ تا ۱۵ دقیقه پس از هر وعده غذا
هیجان، کنترل روی مثانه را کاهش می دهد.	خروج	بلافاصله پس از هر جلسه بازی یا هیجان
برای اطمینان از اینکه باکس تمیز باقی می ماند.	خروج	قبل از قرار دادن در باکس -حتی برای مدت کوتاه-
	خروج فوری	بلافاصله پس از بیرون آمدن از باکس
آخرین فرصت برای تخلیه کامل قبل از یک دوره طولانی تر.	خروج نهایی	قبل از خواب شب
منتظر نمانید تا سگ علامتی نشان دهد. شما باید پیش دستی کنید.	خروج پیشگیرانه	هر ۱ تا ۲ ساعت در طول روز

گام دوم: اجرای روتین "سفر به دستشویی"

۱. **بند را ببندید:** حتی اگر از پد در خانه استفاده می کنید، در ابتدا سگ را با بند به سمت پد ببرید. این کار حواس پرتی را کم می کند.
۲. **فرمان کلامی:** یک فرمان مشخص انتخاب کنید - مانند "برو دستشویی" یا "جیش کن" - و آن را با لحنی آرام و تشویق آمیز بگویید.
۳. **سکوت و انتظار:** در محل مورد نظر بایستید و هیچ کاری نکنید. با سگ حرف نزنید، بازی نکنید. این زمان فقط برای یک هدف است. ۵ دقیقه کامل صبر کنید.
۴. **جشن بزرگ موفقیت!** به محض اینکه سگ کارش را تمام کرد، یک "جشن" برپا کنید! با لحنی بسیار هیجان زده او را تشویق کنید - "پسر خوب! عالیه!" - بلافاصله یک تشویقی بسیار ویژه و خوشمزه - که فقط برای همین کار استفاده می شود - به او بدهید و کمی با او بازی کنید. این تداعی مثبت را در ذهن او حک می کند.

گام سوم: مدیریت هوشمندانه "عدم موفقیت"

اگر بعد از ۵ دقیقه سگ شما کاری نکرد:

۱. او را به داخل برگردانید.

۲. **مرحله حیاتی:** او را مستقیماً در باکس قرار دهید یا بندش را به کمر خود ببندید تا کاملاً تحت نظارت باشد. آزاد گذاشتن او در این لحظه، تقریباً ۱۰۰٪ منجر به حادثه در خانه خواهد شد.

۳. ۱۰ تا ۱۵ دقیقه صبر کنید و سپس دوباره روتین "سفر به دستشویی" را اجرا کنید. این چرخه را تا زمانی که موفق شوید، تکرار کنید.

گام چهارم: واکنش صحیح به حوادث

• **اگر در حین ارتکاب جرم او را دیدید:** با یک صدای ناگهانی اما نه ترسناک - مانند یک کف زدن - کارش را قطع کنید، فوراً او را بلند کرده و به سرعت به محل درست ببرید. اگر کارش را آنجا تمام کرد، به آرامی تشویقش کنید.

• **اگر بعداً با لکه مواجه شدید:** هیچ کاری نکنید. سگ شما ارتباطی بین عصبانیت شما و کاری که ۱۰ دقیقه پیش انجام داده برقرار نمی‌کند. سکوت کنید، او را در اتاق دیگری بگذارید و محل را با اسپری آنزیمی تمیز کنید.

بخش سوم: بوزدایی علمی و رفع خطاها

این بخش برای جلوگیری از تکرار حوادث بسیار مهم است.

۱. ابتدا با دستمال کاغذی، ادرار را تا حد امکان جذب کنید.

۲. محل را با آب سرد و یک پارچه تمیز پاک کنید.

۳. سپس، حجم زیادی از **پاک کننده آنزیمی** را روی لکه و اطراف آن اسپری کنید - ادرار به اطراف نفوذ می‌کند -.

۴. اجازه دهید پاک کننده طبق دستورالعمل روی بطری، در معرض هوا خشک شود. آن را پاک نکنید. آنزیم‌ها برای تجزیه پروتئین‌ها به زمان نیاز دارند.

۵. تا زمان خشک شدن کامل، دسترسی سگ به آن محل را مسدود کنید.

بخش چهارم: ثبت پیشرفت و عیب یابی

از یک دفترچه یادداشت یا اپلیکیشن برای ثبت وقایع استفاده کنید. این کار به شما کمک می کند الگوها را شناسایی کنید.

جدول پیشرفته ثبت و تحلیل رفتار دستشویی:

تحلیل و اقدام بعدی	حادثه - کجا؟ -	موفقیت - بیرون / پد -	بازی	خواب	غذا / آب	تاریخ / ساعت
عالی! طبق برنامه.	-	بله - مدفوع -	-	-	صبحانه خورد	۹ صبح
تحلیل: ۱۰:۱۵ ساعت و ۱۵ دقیقه از خروج قبلی گذشته بود. فاصله زیاد است. اقدام: فردا فاصله خروج را به ۱ ساعت کاهش می دهیم.	ادرار - روی فرش -	-	۵ دقیقه	-	-	۱۰:۱۵ صبح
	-	-	-	چرت زد	-	۱۱ صبح
موفقیت! خروج بلافاصله پس از بیداری.	-	بله - ادرار -	-	بیدار شد	-	۱۱:۴۵ صبح

این جدول به شما نشان می دهد که مشکل از سگ نیست، بلکه از زمان بندی شماست. این یک ابزار قدرتمند برای تنظیم دقیق برنامه و رسیدن به موفقیت صد درصدی است.

فصل ششم: فرمان های نمایشی و مهارت های روزمره برای پامرانین

آموزش به یک پامرانین، رقص ظریفی بین بهره گیری از هوش سرشار و مدیریت شخصیت مستقل اوست. آن ها سریع یاد می گیرند، اما به همان سرعت نیز خسته می شوند. این فصل یک راهنمای جامع برای آموزش فرمان های کلیدی است که نه تنها زندگی روزمره را آسان تر، بلکه پیوند شما را نیز عمیق تر می کند. راز موفقیت، تبدیل آموزش از یک "کار" به یک "بازی" هیجان انگیز است. جلسات آموزشی باید کوتاه - حداکثر ۵ دقیقه -، پرنرژی و همیشه با یک خاطره مثبت به پایان برسند.

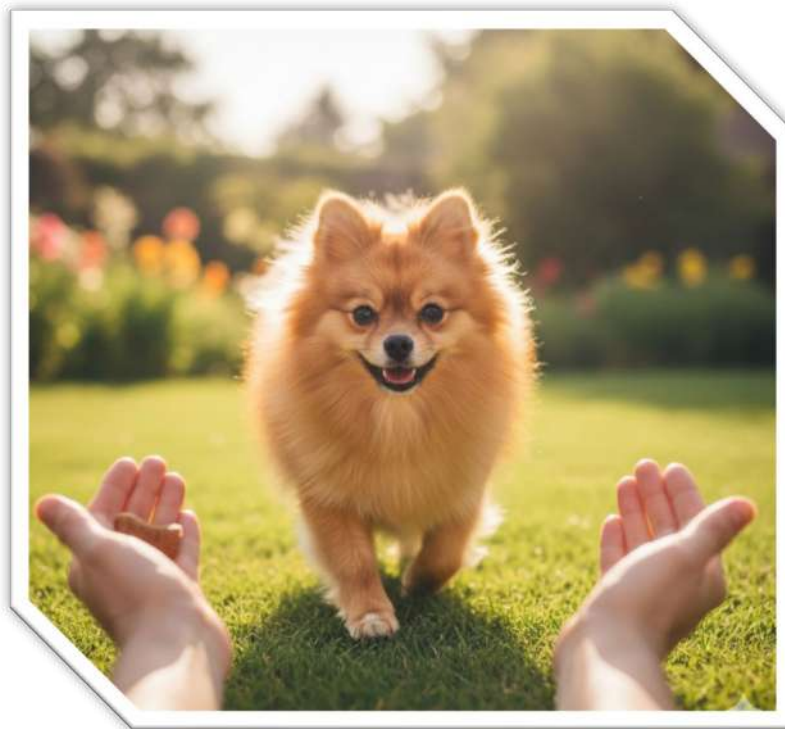
بخش اول: سه فرمان ضروری برای بقا و آرامش

این سه فرمان، ستون های اصلی ایمنی و مدیریت رفتار پامرانین شما هستند.

فرمان شماره ۱: «بیا - Come» - «مهم ترین فرمان زندگی

چالش پامرانینی: پامرانین ها به طور ذاتی "سگ های همراه" هستند، اما کنجکاوی و استقلال طلبی آن ها می تواند بر این غریزه غلبه کند. وقتی چیزی جذاب تر از شما در محیط وجود داشته باشد - یک برگ در حال پرواز، سگ دیگر -، آن ها ممکن است دچار "کری انتخابی" شوند. هدف ما این است که آمدن به سمت شما را به بهترین و پاداش دهنده ترین انتخاب ممکن برایشان تبدیل کنیم.

پروتکل آموزش «بیا» در ۴ مرحله:

• مرحله ۱: بازی اسم - ۲-۱ روز -

۱. **هدف:** ایجاد یک تداوی مثبت و فوری با نامش.
۲. **روش:** در یک اتاق آرام و بدون حواس پرتی، کنار سگتان بنشینید. یک مشت از تشویقی های بسیار کوچک و خوشمزه -مانند تکه های ریز مرغ پخته- در دست داشته باشید.
۳. نامش را با لحنی شاد و پرانرژی صدا بزنید. به محض اینکه به شما نگاه کرد، بگویید "آفرین!" و یک تشویقی به او بدهید.
۴. این کار را ۱۰ بار تکرار کنید. در روز چندین جلسه کوتاه داشته باشید.
۵. **اشتباه رایج:** هرگز نامش را برای کار منفی -مانند حمام یا کوتاه کردن ناخن- صدا نزنید. نام او باید همیشه به معنای اتفاقی خوب باشد.

• مرحله ۲: بازی "دنبالم بیا!" - ۴-۳ روز -

۱. **هدف:** تبدیل «بیا» به یک بازی تعقیب و گریز سرگرم کننده.
۲. **روش:** در حالی که سگ حواسش به شماست، با هیجان نامش را صدا زده و فرمان «بیا» را بگویید و بلافاصله در جهت مخالف از او دور شوید و او را تشویق به دویدن دنبال خودتان کنید.

۳. وقتی به شما رسید، یک "جشن" بزرگ برپا کنید! کلی تشویق کلامی، نوازش و چند تشویقی خوشمزه به او بدهید.

۴. **نکته تخصصی: هرگز** به سمت سگتان ندوید تا او را بگیرد. این کار او را به فرار کردن تشویق می کند. شما همیشه باید منبع جذاییتی باشید که او به سمتش می آید.

• مرحله ۳: افزودن فاصله - ۱ هفته -

۱. **هدف:** تعمیم فرمان از فاصله دورتر.

۲. **روش:** از یک نفر دیگر کمک بگیرید. در دو انتهای یک راهرو یا اتاق بنشینید. نفر اول سگ را نگه دارد. شما با هیجان نامش را صدا زده و «بیا» بگویید. نفر اول او را رها می کند. وقتی به شما رسید، جشن بگیرید. سپس نفر دوم شما را صدا می زند. این کار را مانند یک بازی پینگ پنگ تکرار کنید.

• مرحله ۴: افزودن حواس پرتی های کنترل شده - مرحله پیشرفته -

۱. **هدف:** آموزش دادن به سگ که حتی در حضور موارد جالب، آمدن پیش شما بهترین گزینه است.

۲. **روش:** در حیاط یا یک محیط امن، در حالی که سگ با یک اسباب بازی نه چندان جذاب بازی می کند، او را صدا بزنید. اگر آمد، یک تشویقی فوق العاده ارزشمند - مانند یک تکه پنیر - به او بدهید که بسیار بهتر از اسباب بازی اش است.

۳. **قانون طلایی: هرگز** سگ خود را برای آمدن - حتی اگر طول کشید - تنبیه نکنید. این کار فرمان «بیا» را برای همیشه مسموم خواهد کرد.

فرمان شماره ۲: «بمون - Stay» - «هنر کنترل تکانه»

چالش پامرانینی: این نژاد عاشق بودن در کنار صاحبش است. آموزش «بمون» در واقع آموزش تحمل جدایی - حتی برای چند ثانیه - و کنترل تکانه های طبیعی شان است.

پروتکل آموزش «بمون» بر اساس ۳ معیار: 3Ds-

ما این مهارت را با تمرکز بر سه متغیر به صورت جداگانه آموزش می دهیم: مدت زمان Duration -، فاصله Distance- و حواس پرتی. -Distraction-

۱. آموزش مدت زمان:

- به سگتان فرمان «بشین» بدهید.
- یک کف دست باز را جلوی صورتش بگیرید -علامت بصری «بمون»-، بگویید "بمون" و بلافاصله یک تشویقی به او بدهید. -مدت زمان ماندن: صفر ثانیه-.
- این کار را تکرار کنید، اما این بار قبل از دادن تشویقی، تا ۱ بشمارید.
- به تدریج این زمان را به ۲ ثانیه، ۳ ثانیه و... افزایش دهید. اگر قبل از فرمان شما بلند شد، یعنی خیلی سریع پیش رفته اید. به مرحله قبلی برگردید.

۲. آموزش فاصله:

- وقتی سگ شما می تواند برای ۵ ثانیه کنار شما بماند، فرمان «بمون» را بدهید و فقط یک قدم کوچک به عقب بردارید. بلافاصله به سمتش برگردید و تشویقی بدهید.
- به تدریج فاصله را به دو قدم، سپس سه قدم و... افزایش دهید.

۳. آموزش حواس پرتی:

- این سخت ترین مرحله است. با حواس پرتی های بسیار ساده شروع کنید. مثلاً در حالی که سگ در حالت «بمون» است، دست خود را تکان دهید. اگر ماند، تشویقش کنید.
- به تدریج از کسی بخواهید آرام در اتاق راه برود.

فرمان آزادسازی: Release Word- همیشه یک کلمه مشخص -مانند "اوکی" یا "آزاد"- برای پایان دادن به فرمان «بمون» داشته باشید. این به سگ می آموزد که تا زمانی که فرمان آزادسازی را نشنیده، باید در موقعیت خود باقی بماند.

فرمان شماره ۳: «ولش کن - Leave It-» «فرمان نجات بخش»

چالش پامرانینی: کنجکاوی و تمایل به برداشتن هر چیز کوچکی از روی زمین، می تواند برای پامرانین ها مرگبار باشد. یک قرص افتاده، یک تکه غذای سمی، یا یک شیء کوچک قابل بلعیدن، همگی اورژانس های پزشکی هستند. این فرمان یک ترفند نیست، یک بیمه عمر است.

پروتکل ۴ مرحله‌ای آموزش (ولش کن):

۱. **مرحله اول: دست بسته**. یک تشویقی معمولی در مشت خود بگذارید و دستتان را جلوی بینی سگ بگیرید. او شروع به بو کشیدن و لیس زدن دست شما خواهد کرد. صبر کنید. به محض اینکه برای یک لحظه عقب کشید، با دست دیگران یک تشویقی **بسیار بهتر** به او بدهید.
۲. **مرحله دوم: دست باز**. تشویقی معمولی را در کف دست باز خود قرار دهید. اگر سگ به سمت آن رفت، سریع دستتان را ببندید. این کار را تکرار کنید تا زمانی که یاد بگیرد به تشویقی در دست شما فقط نگاه کند. به محض اینکه نگاه کرد، با دست دیگران تشویقی بهتر را به او بدهید.
۳. **مرحله سوم: روی زمین**. حالا تشویقی معمولی را روی زمین بگذارید، اما دستتان را آماده روی آن قرار دهید. اگر به سمتش رفت، دستتان را روی آن بگذارید. وقتی فقط نگاه کرد، تشویقی بهتر را به او بدهید.
۴. **مرحله چهارم: فرمان کلامی**. وقتی سگ شما در مرحله سوم مهارت پیدا کرد، درست قبل از اینکه به تشویقی روی زمین نگاه کند، بگویید "ولش کن". حالا او این کلمه را با عمل "نگاه کردن و دریافت جایزه بهتر" مرتبط می‌کند.

بخش دوم: مهارت‌های پیشرفته برای زندگی شهری

بندکشی بدون کشیدن - محافظت از نای -

خطر تخصصی پامرانین: کشیدن قلاده برای یک پامرانین فقط یک عادت بد نیست؛ بلکه به دلیل استعداد نژادی برای **کلیس نای Tracheal Collapse** -، یک خطر جدی برای سلامتی است. فشار مداوم قلاده گردنی می‌تواند به حلقه‌های غضروفی نای آسیب بزند. به همین دلیل، **استفاده از کتف‌بند - Harness به جای قلاده گردنی برای پیاده‌روی الزامی است.**

تکنیک "درخت شو":

۱. پیاده‌روی را شروع کنید. به محض اینکه بند قلاده کشیده و سفت شد، **بلافاصله** بایستید و مانند یک درخت بی حرکت شوید.
۲. چیزی نگویید. سگ را به سمت خود نکشید. فقط صبر کنید.
۳. سگ شما در نهایت برمی‌گردد تا ببیند چرا حرکت نمی‌کنید. به محض اینکه بند قلاده شل شد، با خوشحالی بگویید "آفرین!" و دوباره شروع به حرکت کنید.

۴. این چرخه را صدها بار تکرار کنید. سگ به سرعت یاد می گیرد که کشیدن بند = توقف پیاده روی، و شل بودن بند = ادامه پیاده روی.

آرامش روی زیرانداز - ایجاد یک "کلید خاموش" -

این مهارت به پامرانین شما یک مکان مشخص برای آرام بودن را می آموزد. این یک ابزار فوق العاده برای مدیریت انرژی در خانه، کافه، یا مهمانی است.

۱. یک حوله یا زیرانداز کوچک روی زمین بگذارید.
۲. هر بار که سگ به صورت اتفاقی به آن نگاه می کند یا به سمتش می رود، یک تشویقی روی زیرانداز بیندازید.
۳. به تدریج، فقط زمانی تشویق کنید که یک پا، سپس دو پا و در نهایت هر چهار پا را روی زیرانداز می گذارد.
۴. سپس، فقط نشستن روی زیرانداز، و در نهایت دراز کشیدن روی آن را تشویق کنید. این فرآیند "شکل دهی رفتار - Shaping" نام دارد و بسیار قدرتمند است.

بخش سوم: ترندهای نمایشی برای تقویت ذهن

ترندها راهی عالی برای تخلیه انرژی ذهنی و تقویت پیوند شما هستند.

ترفند ۱: چرخیدن - Spin -

۱. یک تشویقی خوشبو را جلوی بینی سگ بگیرید.
۲. دست خود را به آرامی در یک دایره افقی بالای سر او حرکت دهید تا برای دنبال کردن تشویقی، در جای خود بچرخد.
۳. به محض اینکه یک دور کامل زد، تشویقی را به او بدهید.
۴. پس از چند بار تکرار، کلمه "بچرخ" را درست قبل از حرکت دستتان اضافه کنید.
۵. به تدریج، حرکت دست را کمتر کرده و به یک اشاره کوچک تبدیل کنید.

فصل هفتم: مهم ترین نکات نگهداری در خانه و شهر

ایجاد یک محیط زندگی ایده آل برای پامرانین، فراتر از فراهم کردن غذا و سرپناه است؛ این علم مدیریت یک اکوسیستم کوچک و حساس است. از تنظیم دمای محیط برای پوشش موی دولایه منحصر به فردشان گرفته تا مدیریت استرس زندگی شهری، هر جزئیاتی می تواند بر سلامت جسمی و روانی آن ها تأثیر عمیقی بگذارد. این فصل، راهنمای شما برای تبدیل خانه و دنیای اطرافتان به یک بهشت امن و قابل پیش بینی برای پامرانین شماست.

بخش اول: مدیریت دما و تهویه - محافظت از فیزیولوژی حساس -

پوشش موی پامرانین یک شاهکار مهندسی طبیعت است: یک لایه زیرین نرم و متراکم برای عایق بندی و یک لایه رویی بلندتر و زبرتر برای محافظت. این سیستم برای آب و هوای سرد عالی است، اما آن ها را به شدت در برابر گرما آسیب پذیر می کند.

چالش پامرانینی: خطر بالای گرمazدگی

بدن کوچک پامرانین سطح کمتری برای تبادل گرما دارد و سیستم تنفسی آنها - که از طریق نفس نفس زدن به خنک شدن کمک می کند - به اندازه سگ های بزرگ کارآمد نیست. این ترکیب، آنها را به بمب ساعتی گرمزدگی تبدیل می کند.

جدول تخصصی مدیریت دما برای پامرانین:

پروتکل مدیریتی	سطح خطر	دمای محیط - سانتی گراد -
پیاده روی ها باید کوتاه - ۱۵-۱۰ دقیقه - و پرانرژی باشند. استفاده از یک ژاکت باکیفیت که سینه را بپوشاند، توصیه می شود. پس از بازگشت، پنجه ها را برای جلوگیری از ترک خوردگی ناشی از یخ و نمک، با پارچه نم دار تمیز و خشک کنید.	● خطر سرمازدگی	زیر ۵ درجه
دمای ایده آل برای فعالیت های عادی. بهترین زمان برای پیاده روی های طولانی تر و بازی در فضای باز.	☑ منطقه امن	۵ تا ۲۲ درجه
پیاده روی ها را به ساعات خنک تر روز - صبح زود، اواخر عصر - منتقل کنید. همیشه آب همراه داشته باشید. از بازی های شدید و پرتحرک خودداری کنید.	● احتیاط	۲۳ تا ۲۶ درجه
پیاده روی ممنوع. خروج از خانه فقط برای دستشویی سریع و در سایه باشد. سطوح آسفالت و سنگفرش می توانند پنجه ها را بسوزانند. در خانه، تهویه مطبوع - کولر - الزامی است.	● منطقه خطرناک	۲۷ درجه و بالاتر

علائم حیاتی گرمزدگی که باید فوراً شناسایی کنید:

- نفس نفس زدن شدید و بی وقفه
- زبان و لثه های قرمز بسیار تیره - رنگ شرابی -
- ترشح بزاق غلیظ و چسبناک
- ضعف، گیجی یا عدم تعادل - تلوتلو خوردن -
- استفراغ یا اسهال
- در موارد شدید: تشنج یا غش کردن

اقدام اورژانسی در صورت گرمزدگی: فوراً سگ را به یک مکان خنک منتقل کنید. حوله های خیس - نه یخ زده - را روی بدن، به خصوص در ناحیه کشاله ران و زیر بغل قرار دهید و **بلافاصله** با نزدیک ترین دامپزشکی اورژانس تماس بگیرید.

بخش دوم: مدیریت تنها ماندن - پیشگیری از اضطراب جدایی -

پامرانین ها برای قرن ها به عنوان "سگ همراه" پرورش داده شده اند. نیاز آن ها به حضور انسان در DNA آن ها حک شده است. بنابراین، آموزش صحیح تنها ماندن برای سلامت روانشان حیاتی است.

پروتکل ۴ مرحله ای پیشگیری از اضطراب جدایی:

۱. مرحله اول: بی اهمیت سازی نشانه های خروج - ۱ هفته -

- **هدف:** از بین بردن ارتباط بین اعمال شما و تنها ماندن سگ.
- **روش:** در طول روز، بارها کارهایی که قبل از خروج انجام می دهید را بدون خروج واقعی انجام دهید. کلیدها را بردارید و روی میز بگذارید. کفش بپوشید و در خانه راه بروید. مانتو بپوشید و تلویزیون تماشا کنید. این کار باعث می شود سگ دیگر به این نشانه ها به عنوان پیش درآمدی برای یک رویداد استرس زا واکنش نشان ندهد.

۲. مرحله دوم: خروج های بسیار کوتاه - ۱ هفته -

- **هدف:** آموزش این مفهوم که "رفتن تو موقتی و بازگشت قطعی است".
- **روش:** به سمت در بروید، خارج شوید و قبل از اینکه سگ فرصت مضطرب شدن داشته باشد - حتی اگر فقط ۲ ثانیه طول بکشد - برگردید. این کار را چندین بار در روز تکرار کنید و به تدریج زمان را به ۵ ثانیه، ۱۰ ثانیه، ۳۰ ثانیه و... افزایش دهید. هنگام خروج و ورود، کاملاً عادی و بدون هیجان رفتار کنید.

۳. مرحله سوم: ایجاد یک "روتین خداحافظی" مثبت - مرحله کلیدی -

- **هدف:** جایگزین کردن اضطراب با یک سرگرمی جذاب.
- **روش:** ۱۰ تا ۱۵ دقیقه قبل از خروج نهایی، یک اسباب بازی فکری بسیار جذاب - مانند کنگ پر شده با کره بادام زمینی بدون زایلیتول و یخ زده - را در اختیارش بگذارید. این کار دو مزیت دارد: ذهن او را به شدت درگیر می کند و خروج شما با یک تجربه بسیار لذت بخش همراه می شود.

۴. مرحله چهارم: تخلیه انرژی استراتژیک

- **قانون طلایی:** یک پامرانین خسته، یک پامرانین خوشحال است. قبل از هر غیبت طولانی، با یک پیاده روی سریع - نه در هوای گرم - و چند دقیقه بازی آموزش فرمان ها، انرژی فیزیکی و ذهنی او را تخلیه کنید. یک ذهن خسته، کمتر فرصت نگرانی دارد.

بخش سوم: طراحی یک برنامه روزانه ایده آل

پامرانین ها در یک ساختار قابل پیش بینی شکوفا می شوند. یک برنامه منظم به تنظیم ساعت بیولوژیک بدنشان برای دستشویی، غذا و خواب کمک کرده و از مشکلات رفتاری ناشی از بی حوصلگی جلوگیری می کند.

جدول نمونه برنامه روزانه پیشرفته برای پامرانین بالغ:

جزئیات و نکات تخصصی	فعالیت اصلی	ساعت
خروج فوری و سریع. این یک پیاده روی تفریحی نیست، فقط برای دستشویی است.	بیداری و خروج برای دستشویی	۷:۰۰ صبح
یک پیاده روی سریع و پرانرژی - ۲۰-۱۵ دقیقه - برای تحریک ذهن و بدن. اجازه بو کشیدن بدهید.	پیاده روی صبحگاهی	۷:۱۵ - ۷:۴۵
غذا همیشه بعد از پیاده روی داده می شود تا از مشکلات گوارشی جلوگیری شود.	صبحانه	۸:۰۰ صبح
زمان چرت زدن یا بازی آرام با اسباب بازی های مورد علاقه اش.	زمان استراحت / بازی مستقل	۸:۳۰ - ۱۲:۰۰
یک خروج ۵ دقیقه ای دیگر.	خروج کوتاه برای دستشویی	۱۲:۳۰ ظهر
زمان خوبی برای دادن یک پازل غذایی یا تمرین کوتاه - ۳-۲ دقیقه ای - فرمان ها.	زمان آرامش / فعالیت ذهنی	۱:۰۰ - ۴:۰۰
	خروج کوتاه برای دستشویی	۴:۳۰ عصر
پیاده روی اصلی روز - ۳۰-۲۰ دقیقه - همراه با بازی تعاملی - مانند قایم باشک با تشویقی -.	پیاده روی و بازی عصرگاهی	۵:۳۰ - ۶:۱۵
	شام	۶:۳۰ عصر
نوازش، برس کشیدن آرام، یا دراز کشیدن کنار شما هنگام تماشای تلویزیون.	زمان با خانواده	۷:۰۰ - ۱۰:۰۰
مهم ترین خروج برای اطمینان از یک خواب راحت و بدون حادثه در طول شب.	آخرین خروج برای دستشویی	۱۰:۳۰ شب

بخش چهارم: راهنمای سفر و حضور در اجتماع

• معرفی کریر - کیف حمل - به عنوان یک هتل ۵ ستاره:

۱. کریر را به مدت یک هفته در اتاق نشیمن قرار دهید و در آن را باز بگذارید.
۲. به طور تصادفی تشویقی های بسیار خوشمزه داخل آن بیندازید تا خودش برای کشف وارد شود.
۳. وعده های غذایی اش را نزدیک و سپس داخل کریر به او بدهید.
۴. وقتی با خوشحالی داخل آن می رود، در را برای چند ثانیه ببندید و دوباره باز کنید و تشویقش کنید. این کار کریر را به امن ترین و بهترین نقطه دنیا تبدیل می کند.

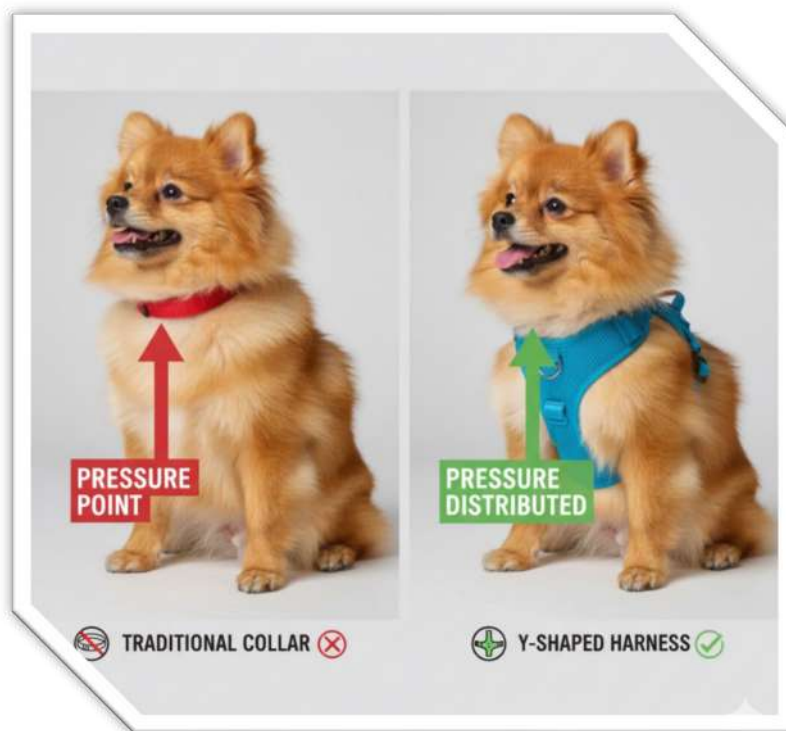
• چک لیست جامع خروج از خانه - برای سفر -:

۱. مدارک: شناسنامه، گواهی واکسیناسیون و هاری، گواهی سلامت از دامپزشک - برای سفر هوایی -
۲. لوازم بهداشتی: شامپو، برس، مسواک، دستمال مرطوب پنجه، کیسه مدفوع - دو برابر نیاز -
۳. تغذیه: غذای اصلی - به اندازه کافی برای کل سفر + ۲ روز اضافه -، تشویقی ها، بطری آب سفری، ظرف غذای تاشو.
۴. ایمنی و راحتی: کریر ایمن، کتفبند و بند قلاده، پلاک هویتی با شماره تماس به روز، زیرانداز یا پتوی آشنا، یک اسباب بازی مورد علاقه.
۵. کیت کمک های اولیه: -محتویات در فصل ۱۰ ذکر خواهد شد-.

فصل هشتم: بیماری های شایع -علائم، اقدام اولیه و درمان تخصصی پامرانین-

دانستن در مورد بیماری های شایع یک نژاد، به معنای ترسیدن نیست؛ بلکه به معنای مسلح شدن به دانش برای تشخیص زودهنگام و اقدام صحیح است. بسیاری از مشکلات سلامتی در پامرانین ها، اگر در مراحل اولیه شناسایی شوند، به خوبی قابل مدیریت هستند. این فصل یک راهنمای عمیق برای درک چالش های سلامتی این نژاد، از نای حساسشان گرفته تا مفاصل ظریفشان، و ارائه پروتکل های عملی برای مدیریت آنهاست.

بخش اول: مشکلات تنفسی و کلیس نای Tracheal Collapse -

این شایع ترین و جدی ترین مشکل سلامتی در نژاد پامرانین است که هر صاحبی باید با آن آشنا باشد.

چالش پامرانین 1: چرا نای -تراکئه- آنها اینقدر حساس است؟

نای، لوله ای است که هوا را به ریه ها می رساند و از حلقه های غضروفی C شکل تشکیل شده است. در بسیاری از نژادهای عروسکی از جمله پامرانین، این غضروف ها به صورت ژنتیکی ضعیف هستند و با گذشت زمان یا تحت فشار، تمایل به صاف شدن و روی هم خوابیدن -کلیس- دارند. این اتفاق، مسیر عبور هوا را تنگ کرده و باعث مشکلات تنفسی می شود.

شناسایی علائم: از سرفه ملایم تا اورژانس تنفسی

توضیحات تخصصی و موقعیت های شایع	علائم کلیدی	سطح شدت
این سرفه ها معمولاً هنگام هیجان، کشیده شدن قلابه، نوشیدن آب یا تغییر دما رخ می دهند. در این مرحله، سگ در حالت عادی تنفس کاملاً طبیعی دارد.	سرفه های خشک و کوتاه، شبیه به صدای غاز Goose Honk -	درجه ۱ - ملایم -
سرفه ممکن است در شب یا هنگام استراحت نیز رخ دهد. ممکن است پس از سرفه، سگ تلاش کند چیزی را بالا بیاورد - بدون موفقیت -.	سرفه ها مکررتر و طولانی تر می شوند. عدم تحمل فعالیت ورزشی - سگ زودتر خسته می شود -.	درجه ۲ - متوسط -
کیفیت زندگی سگ به وضوح تحت تأثیر قرار گرفته است. ممکن است لثه ها در هنگام سرفه های شدید، کمی رنگ پریده شوند.	تنفس صدادار حتی در حالت استراحت. سرفه های شدید و مداوم با کوچکترین تحریک.	درجه ۳ - شدید -
این یک وضعیت تهدید کننده زندگی است. به دلیل کمبود شدید اکسیژن رخ می دهد و نیازمند مداخله فوری دامپزشکی است.	تنفس بسیار سخت و آشکار. تلاش برای نفس کشیدن با گردن کشیده. لثه ها و زبان به رنگ آبی یا خاکستری در می آیند - سیانوز - غش کردن.	درجه ۴ - اورژانسی -

پروتکل مدیریت کلیس نای:

این یک بیماری پیشرونده است، اما با مدیریت صحیح می توان سرعت پیشرفت آن را کند و کیفیت زندگی سگ را حفظ کرد.

۱. **استفاده انحصاری از کتف بند :-Harness- مهم ترین قانون**. هرگز، حتی برای یک لحظه، از قلاده گردنی استفاده نکنید. کوچکترین فشاری به گردن می تواند باعث تحریک نای و شروع یک دوره سرفه شدید شود.

۲. **مدیریت دقیق وزن**: اضافه وزن، فشار مضاعفی بر روی قفسه سینه و نای وارد کرده و تنفس را دشوارتر می کند. لاغر نگه داشتن پامرانین، کلیدی ترین بخش درمان است.

۳. **کنترل محیط**: از قرار گرفتن سگ در معرض دود سیگار، اسپری های خوشبوکننده هوا، گرد و غبار و هرگونه محرک تنفسی دیگر به شدت خودداری کنید.

۴. **جلوگیری از هیجان بیش از حد**: به سگ خود آموزش دهید که هنگام ورود شما به خانه یا قبل از پیاده روی، آرام بماند. هیجان زیاد می تواند باعث شروع سرفه ها شود.

۵. **داروها**: دامپزشک ممکن است داروهای ضد سرفه، گشادکننده برونش -Bronchodilators- و در موارد شدید، استروئیدها را برای کاهش التهاب تجویز کند.

۶. **جراحی**: در موارد بسیار شدید که به درمان دارویی پاسخ نمی دهند، جراحی برای قرار دادن استنت در نای ممکن است یک گزینه باشد.

بخش دوم: مشکل زانو - دررفتگی کشکک Luxating Patella - -

این یک مشکل ارتوپدی بسیار شایع در نژادهای کوچک است. کشکک زانو به طور طبیعی در یک شیار در انتهای استخوان ران قرار دارد. در این عارضه، کشکک از جای خود خارج شده و به سمت داخل می لغزد.

شناسایی علائم:

- علامت کلاسیک "لی لی کردن" یا "پرش خرگوشی": "سگ برای چند قدم پای خود را بالا نگه می دارد و سپس دوباره آن را روی زمین می گذارد، گویی که زانویش برای لحظه ای گیر کرده و سپس آزاد شده است.
- لنگش ناگهانی و متناوب.
- صدا دادن یا کلیک کردن زانو هنگام حرکت.
- بی میلی به پریدن.

پروتکل مدیریت بر اساس درجه بندی:

دامپزشکان این عارضه را از درجه ۱ -خفیف- تا ۴ -شدید- طبقه بندی می کنند.

• برای درجه ۱ و ۲ -مدیریت غیرجراحی-:

- مکمل های مفصلی :استفاده مداوم از گلوکزامین و کندرویتین -همانطور که در فصل ۲ ذکر شد- برای حمایت از سلامت غضروف ضروری است.
- حفظ وزن ایده آل :کاهش فشار روی مفصل زانو بسیار مهم است.
- ورزش کنترل شده :پیاده روی های منظم و شنا برای تقویت عضلات اطراف زانو عالی هستند. از پریدن از روی مبل یا تخت باید جلوگیری شود.

• برای درجه ۳ و ۴ -نیاز به جراحی-:

- در درجات شدیدتر که دررفتگی دائمی است و باعث درد و آرتروز می شود، جراحی برای تعمیق شیار استخوان ران و تنظیم مجدد تاندون ها تنها راه حل مؤثر برای بازگرداندن کیفیت زندگی سگ است.

بخش سوم: مشکلات پوست و مو -آلوپسی ایکس و آلرژی ها-

۱. آلوپسی ایکس -Alopecia X- یا بیماری پوست سیاه:

- چیست؟ یک بیماری مرموز که باعث ریزش موی قرینه در بدن -معمولاً نه در سر و پاها- و تیره شدن پوست زیر آن می شود. علت دقیق آن ناشناخته است اما به نظر می رسد با عدم تعادل هورمون های آدرنال مرتبط باشد.
- علائم :ریزش موی تدریجی که معمولاً از ناحیه پشت، دم یا ران ها شروع می شود. موهای باقی مانده ممکن است خشک و شکننده شوند. پوست زیرین ممکن است تیره -سیاه- شود. این بیماری معمولاً خارش ندارد.
- اقدام :تشخیص آن نیازمند رد کردن سایر بیماری های هورمونی جدی -مانند کوشینگ یا کم کاری تیروئید- توسط دامپزشک است. درمان قطعی ندارد، اما برخی سگ ها به مکمل ملاتونین یا عقیم سازی پاسخ می دهند. این بیشتر یک مشکل زیبایی است تا یک تهدید برای سلامتی.

۲. آلرژی ها:

- **علائم:** برخلاف انسان ها که علائم تنفسی دارند، آلرژی در سگ ها بیشتر به صورت **مشکلات پوستی** بروز می کند: خارش شدید، لیسیدن مداوم پنجه ها، عفونت های مکرر گوش، قرمزی پوست و ریزش موی ناشی از خاراندن.
- **اقدام:** تشخیص نوع آلرژی - غذایی یا محیطی - نیازمند همکاری نزدیک با دامپزشک است. برای آلرژی غذایی، یک "رژیم غذایی حذفی - Elimination Diet" با پروتئین های جدید برای ۸-۱۲ هفته تجویز می شود. مدیریت آلرژی های محیطی ممکن است نیازمند داروها و شامپوهای تخصصی باشد.

بخش چهارم: اسهال، استفراغ و بی اشتها

به دلیل جثه کوچک، پامرانین ها به سرعت آب بدن خود را از دست می دهند. بنابراین، مشکلات گوارشی در آن ها باید جدی گرفته شود.

جدول تصمیم گیری: مدیریت خانگی یا مراجعه فوری به دامپزشک؟

پروتکل اقدام	ارزیابی وضعیت	سناریو
۱. غذا را برای ۱۲ ساعت قطع کنید - فقط آب تازه در دسترس باشد-. این کار به دستگاه گوارش استراحت می دهد. ۲. پس از ۱۲ ساعت، یک وعده بسیار کوچک از رژیم غذایی بی مزه -Bland Diet مانند برنج سفید کاملاً پخته و سینه مرغ آب پز بدون پوست/استخوان بدهید. ۳. اگر مشکل تکرار نشد، طی ۲-۳ روز به تدریج به غذای عادی برگردید.	● سطح ۱: نظارت خانگی	۱. یک بار استفراغ یا یک نوبت اسهال خفیف. سگ کاملاً هوشیار، بازیگوش و پرانرژی است.
فوراً با دامپزشک خود تماس بگیرید و شرایط را شرح دهید. احتمالاً از شما خواهند خواست که برای جلوگیری از کم آبی و دریافت دارو به کلینیک مراجعه کنید.	● سطح ۲: تماس با دامپزشک	۲. بیش از دو بار استفراغ یا اسهال در ۲۴ ساعت. سگ کمی بی حال است اما هنوز آب می نوشد.
بدون تأخیر به نزدیک ترین کلینیک اورژانس دامپزشکی مراجعه کنید. این ها علائم شرایط بالقوه کشنده هستند.	● سطح ۳: اورژانس	۳. هر یک از موارد زیر: - استفراغ یا اسهال همراه با خون. - بی حالی شدید و عدم توانایی در ایستادن. - تلاش برای استفراغ بدون موفقیت - ممکن است نشانه نفخ باشد. - هرگونه مشکل گوارشی در یک توله زیر ۶ ماه.

فصل نهم: گریمنگ و رسیدگی دوره ای بدون استرس

پوشش موی باشکوه یک پامرانین، نماد این نژاد است، اما نگهداری از آن نیازمند دانش، ابزار صحیح و رویکردی آرام و صبورانه است. گریمنگ -آراستن- برای پامرانین یک امر تجملی نیست، بلکه بخش حیاتی از سلامت اوست. یک پوشش موی نمدی شده -مات شده- می تواند باعث کشیدگی دردناک پوست، عفونت های قارچی و باکتریایی، و پنهان شدن انگل ها شود. بهداشت ضعیف دهان و دندان می تواند منجر به بیماری های قلبی و کلیوی گردد. این فصل، راهنمای جامع شما برای تبدیل تمام مراحل گریمنگ به یک تجربه مثبت و بدون استرس برای شما و سگتان است.

بخش اول: جعبه ابزار تخصصی گریمنگ پامرانین

استفاده از ابزار نامناسب نه تنها بی اثر است، بلکه می تواند به پوست و موی حساس پامرانین آسیب بزند. سرمایه گذاری روی ابزار باکیفیت، در درازمدت به نفع سلامت سگ شماست.

جدول تخصصی ابزارهای ضروری گریمنگ:

ابزار	نوع توصیه شده برای پامرانین	کاربرد تخصصی و چرایی
برس شانه ای Pin - Brush	با پین های بلند و بدون توپک در انتها - یا با توپک های بسیار نرم و محافظت شده -.	ابزار اصلی برای برس کشی روزانه . پین های بلند به عمق لایه زیرین نفوذ می کنند بدون اینکه پوست را خراش دهند.
برس نرم Slicker - Brush	با دندان های فلزی زاویه دار و نرم .	برای باز کردن گره های سطحی و جدا کردن موهای مرده . باید با فشار بسیار ملایم و به صورت لایه لایه استفاده شود تا پوست را تحریک نکند.
شانه فلزی - Greyhound Comb	با دو فاصله دندان - یک طرف نزدیک و یک طرف با فاصله بیشتر -.	ابزار نهایی برای کنترل کیفیت . پس از برس کشی، شانه باید به راحتی از ریشه تا نوک مو، بدون گیر کردن، عبور کند. اگر گیر کرد، یعنی آن قسمت هنوز گره دارد.
قیچی ناخن گیر	نوع گیوتینی یا انبری کوچک .	اندازه کوچک برای کنترل بهتر روی ناخن های ظریف پامرانین ضروری است.
پودر بندآورنده خون - Styptic Powder		ضروری . در صورت کوتاه کردن بیش از حد ناخن و خونریزی، این پودر فوراً خون را بند می آورد.
مسواک و خمیردندان سگ	مسواک انگشتی یا مسواک بسیار کوچک. خمیردندان با طعم های مورد علاقه سگ - مرغ، گوشت -.	هرگز از خمیردندان انسانی استفاده نکنید - فلوراید برای سگ ها سمی است - فک کوچک پامرانین مستعد تجمع جرم و بیماری های لثه است.
شامپو و نرم کننده مخصوص سگ	فرمولاسیون ملایم، مرطوب کننده و هیپوالرژنیک.	پوست پامرانین ها می تواند حساس باشد. نرم کننده به جلوگیری از گره خوردن موها پس از حمام کمک شایانی می کند.

بخش دوم: پروتکل برس کشی لایه به لایه Line Brushing -

این تنها روش صحیح برای اطمینان از برس خوردن کامل پوشش موی دو لایه پامرانین است. برس کشیدن روی سطح مو بی فایده است و باعث نمدی شدن لایه زیرین می شود.

میزان تکرار: حداقل ۳ تا ۴ بار در هفته -۱۵-۱۰ دقیقه-.

پروتکل گام به گام:

۱. **آماده سازی:** سگ خود را به پهلو روی یک حوله یا میز Нескользкий این بخوابانید. همیشه از یک سمت بدن شروع کنید و به طور سیستماتیک پیش بروید.

۲. **اسپری مرطوب کننده:** قبل از شروع، کمی اسپری گره باز کن یا آب -به مقدار بسیار کم- روی قسمتی که می خواهید برس بکشید، اسپری کنید. برس کشیدن موی خشک باعث شکنندگی و ایجاد الکتریسیته ساکن می شود.

۳. **تکنیک لایه لایه:** با یک دست، قسمتی از موها را به سمت بالا نگه دارید تا یک خط افقی از پوست نمایان شود.

۴. **برس کشی از ریشه:** با برس شانه ای Pin Brush -، لایه زیرین مو را از ریشه به سمت نوک، در جهت رویش مو، به آرامی برس بکشید.

۵. **ایجاد لایه جدید:** یک لایه نازک دیگر از موهایی که بالا نگه داشته اید را رها کنید و مرحله ۴ را تکرار کنید.

۶. این کار را مانند ورق زدن یک کتاب، لایه به لایه در تمام بدن -پهلوها، پشت، سینه، دم و پاها- ادامه دهید.

۷. **کنترل نهایی با شانه:** پس از اتمام یک ناحیه، شانه فلزی را از ریشه تا نوک در آن قسمت بکشید. اگر به راحتی عبور کرد، آن ناحیه کامل است.

مناطق حساس: زیر بغل، کشاله ران و پشت گوش ها به سرعت گره می خورند. این نواحی را با دقت و ملایمت بیشتری برس بکشید. اگر با یک گره بسیار سفت مواجه شدید، سعی نکنید با زور آن را باز کنید. با نوک شانه یا انگشتان خود به آرامی آن را باز کرده و در موارد شدید، با قیچی -با احتیاط فراوان و قرار دادن شانه بین گره و پوست برای محافظت- آن را ببرید.

بخش سوم: حمام و سشوار ایمن و کم استرس

حمام کردن بیش از حد می تواند روغن های طبیعی پوست را از بین ببرد.

میزان تکرار: هر ۴ تا ۶ هفته یک بار، مگر اینکه سگ به شدت کثیف شده باشد.

پروتکل حمام:

۱. **برس کشی کامل قبل از حمام: مهم ترین قانون.** آب، گره ها را سفت تر و تبدیل به نمد می کند. هرگز یک پامرانین گره دار را حمام نکنید.
۲. **آماده سازی محیط:** یک پد ضد لغزش در کف وان یا سینک قرار دهید. تمام وسایل - شامپو، نرم کننده، حوله - را از قبل آماده کنید. دمای آب باید ولرم باشد - مانند حمام نوزاد -.
۳. **محافظت از گوش و چشم:** یک گلوله پنبه کوچک در هر گوش قرار دهید تا از ورود آب جلوگیری شود. مراقب باشید شامپو وارد چشم ها نشود.
۴. **شستشو:** سگ را کاملاً خیس کنید. شامپو را با کمی آب رقیق کرده و به آرامی روی بدن ماساژ دهید - در جهت رویش مو - پس از آبکشی کامل، از نرم کننده استفاده کرده و دوباره به خوبی آبکشی کنید. باقی ماندن شامپو می تواند باعث تحریک پوست شود.
۵. **خشک کردن اولیه:** با یک حوله نرم و باکیفیت، به آرامی آب اضافی را بگیرید. موها را مالش ندهید، این کار باعث ایجاد گره می شود.

پروتکل سشوار:

پوشش موی پامرانین باید کاملاً خشک شود تا از ایجاد عفونت های قارچی جلوگیری شود.

۱. از سشوار با درجه حرارت کم یا متوسط و سرعت باد پایین استفاده کنید.
۲. سشوار را همیشه در فاصله مناسب - حدود ۳۰-۲۰ سانتی متر - نگه دارید و به طور مداوم حرکت دهید تا یک نقطه از پوست داغ نشود.
۳. همزمان با سشوار کشیدن، با برس شانه ای در **خلاف جهت** رویش مو برس بکشید. این کار به جدا شدن موها و پف کردن پوشش کمک می کند.
۴. این کار را تا زمانی که لایه زیرین مو کاملاً خشک شود، ادامه دهید.

بخش چهارم: کوتاه کردن ناخن و بهداشت دهان و دندان

این دو مورد اغلب نادیده گرفته می شوند اما برای سلامت عمومی پامرانین حیاتی هستند.

مسواک زدن:

- **میزان تکرار:** ایده آل: هر روز. حداقل: ۳-۴ بار در هفته.
 - **پروتکل معرفی:**
 ۱. **هفته اول:** فقط اجازه دهید سگ طعم خمیردندان را از روی انگشت شما لیس بزند.
 ۲. **هفته دوم:** خمیردندان را روی انگشت خود گذاشته و به آرامی روی سطح خارجی دندان ها و لثه ها بمالید.
 ۳. **هفته سوم:** مسواک انگشتی یا مسواک اصلی را معرفی کنید و همین کار را تکرار کنید.
 ۴. به تدریج به حرکات دایره ای کوچک روی دندان ها پیش بروید. تمرکز اصلی روی سطح خارجی دندان ها است.
- نکته تخصصی:** معاینه منظم چشم ها و گوش ها را نیز بخشی از روتین گریمنگ خود قرار دهید. چشم ها باید شفاف و بدون ترشحات زیاد باشند. گوش ها باید تمیز و بدون بوی نامطبوع باشند.

کوتاه کردن ناخن:

- **میزان تکرار:** هر ۳ تا ۴ هفته. اگر هنگام راه رفتن روی سطوح سخت صدای کلیک ناخن ها را می شنوید، یعنی زمان آن رسیده است.
- **تکنیک:** در یک محیط روشن، پنجه را محکم اما با ملایمت در دست بگیرید. فقط نوک تیز و شفاف ناخن را کوتاه کنید. در ناخن های روشن، می توانید قسمت صورتی رنگ -رگ خونی یا Quick- را ببینید؛ همیشه قبل از آن کوتاه کنید. در ناخن های تیره، به صورت لایه های بسیار نازک کوتاه کنید تا زمانی که یک نقطه تیره کوچک در مرکز سطح مقطع ناخن ببینید. این یعنی به رگ نزدیک شده اید. همیشه پودر بندآورنده خون در دسترس داشته باشید.

فصل دهم: ایمنی، رفتار و شرایط اضطراری

این فصل، نقطه اوج دانش شما به عنوان یک صاحب آگاه است. در این بخش، ما از آموزش های پایه فراتر رفته و به مدیریت رفتارهای پیچیده ای می پردازیم که ریشه در تاریخچه و شخصیت نژاد پامرانین دارند. همچنین، شما را برای مواجهه با شرایط اضطراری آماده می کنیم تا در لحظات بحرانی، بتوانید با خونسردی و به طور مؤثر عمل کنید. این دانش، تضمین کننده امنیت و آرامش بلندمدت شما و همراه کوچکتان است.

بخش اول: مدیریت پارس های خبری Barking Management -

پامرانین ها به عنوان سگ های نگهبان در کاخ ها پرورش یافته اند. وظیفه آن ها این بود که با شنیدن هر صدای غیرعادی، با پارس کردن به ساکنین اطلاع دهند. این رفتار در ژنتیک آن ها حک شده است؛ بنابراین، هدف ما "حذف" پارس کردن نیست، بلکه "مدیریت" آن است.

چالش پامرانینی: یک سیستم هشداردهنده بسیار حساس

آن ها به طور طبیعی "پارس خبری - Alert Barking -" دارند. مشکل زمانی شروع می شود که سگ نمی تواند بین صدای پستیچی و یک تهدید واقعی تمایز قائل شود و پارس کردن به یک عادت مداوم تبدیل می شود.

پروتکل ۳ مرحله‌ای مدیریت پارس:

۱. مرحله اول: تصدیق و تشکر Acknowledge and Thank -

- **روانشناسی:** وقتی سگ شما پارس می‌کند، در واقع در حال انجام "وظیفه" خود است. تنبیه کردن او برای این کار، گیج‌کننده و بی‌اثر است. به جای آن، باید به او نشان دهید که پیامش را دریافت کرده‌اید.
- **روش:** به محض اینکه سگ شروع به پارس کرد، با آرامش به سمت او بروید، به سمتی که او نگاه می‌کند نگاه کنید و با لحنی آرام بگویید: "**ممنونم، شنیدم**". این کار به سگ نشان می‌دهد که شما از "خطر" آگاه شدید و دیگر نیازی به هشدار دادن نیست.

۲. مرحله دوم: آموزش فرمان "ساکت Quiet Command" -

- **روش:**
- ۱. شرایطی را ایجاد کنید که سگ یک یا دو بار پارس کند - مثلاً از کسی بخواهید زنگ در را بزند.
- ۲. بلافاصله پس از پارس اول، یک تشویقی بسیار خوشبو - مانند یک تکه کوچک مرغ - را جلوی بینی او بگیرید. او برای بو کشیدن، پارس کردن را متوقف خواهد کرد.
- ۳. در همان لحظه‌ای که ساکت می‌شود، با آرامش بگویید "**ساکت**" و تشویقی را به او بدهید.
- ۴. این کار را بارها تکرار کنید. مغز سگ به سرعت این ارتباط را برقرار می‌کند: "کلمه ساکت + توقف پارس = دریافت جایزه".
- ۵. به تدریج فاصله زمانی بین ساکت شدن و دادن جایزه را افزایش دهید.

۳. مرحله سوم: مدیریت محیطی

- اگر سگ شما به افرادی که از پنجره رد می‌شوند پارس می‌کند، با استفاده از برچسب‌های مات‌کننده شیشه، دید او را به بیرون مسدود کنید.
- برای پوشاندن صداهای مزاحم بیرون، از یک دستگاه نویز سفید White Noise - Machine یا رادیو با صدای کم استفاده کنید.

بخش دوم: اضطراب جدایی Separation Anxiety -

این یک مشکل رفتاری جدی و فراتر از کمی whining هنگام خروج شماست. این یک حمله پانیک واقعی است که سگ تجربه می کند.

پروتکل درمان پیشرفته - ادامه پروتکل فصل ۷-:

• حساسیت زدایی تدریجی: -Systematic Desensitization- این فرآیند باید بسیار

آهسته تر از آنچه فکر می کنید پیش برود. از یک دوربین حیوانات خانگی برای نظارت بر رفتار سگ استفاده کنید.

- **سطح ۱:** لباس بیرون بپوشید، کلیدها را بردارید، به سمت در بروید، دستگیره را لمس کنید و بلافاصله برگردید و بنشینید. این کار را تا زمانی تکرار کنید که سگ هیچ واکنشی نشان ندهد.
- **سطح ۲:** در را باز کنید، یک قدم بیرون بگذارید و فوراً برگردید.
- **سطح ۳:** برای ۱ ثانیه بیرون بمانید. سپس ۵ ثانیه، سپس ۲ ثانیه، سپس ۱۰ ثانیه. زمان را به صورت خطی افزایش ندهید. این کار از قابل پیش بینی شدن جلوگیری می کند.
- **آستانه تحمل:** اگر در هر مرحله سگ شروع به نشان دادن علائم استرس -نفس نفس زدن، راه رفتن عصبی- کرد، یعنی بیش از حد سریع پیش رفته اید. به مرحله قبلی که در آن آرام بود برگردید و با گام های کوچکتر ادامه دهید.

- **دارو درمانی:** در موارد شدید، حتماً با یک دامپزشک متخصص رفتارشناسی Veterinary -Behaviorist مشورت کنید. داروهای ضد اضطراب می توانند به کاهش سطح استرس سگ کمک کنند تا مغز او برای یادگیری پروتکل های رفتاری آماده شود.

بخش سوم: اجتماعی سازی ایمن Safe Socialization -

چالش پامرانینی: سندرم سگ کوچک Small Dog Syndrome -

بسیاری از پامرانین ها به دلیل تجربیات بد با سگ های بزرگتر یا محافظت بیش از حد صاحبانشان، رفتارهای تهاجمی از خود نشان می دهند. اجتماعی سازی برای آن ها به معنای "بازی با همه سگ ها" نیست؛ بلکه به معنای "یادگیری نادیده گرفتن خشی و آرام دیگران است."

پروتکل اجتماعی سازی کنترل شده:

۱. **قانون کیفیت بر کمیت:** یک برخورد مثبت و آرام با یک سگ آرام، بهتر از ده برخورد پر استرس است.

۲. **پیاده روی موازی:** بهترین راه برای معرفی دو سگ، راه رفتن در یک جهت با فاصله چند متری از یکدیگر است. این کار به آن ها اجازه می دهد بدون فشار تعامل مستقیم، به حضور هم عادت کنند.

۳. **قانون ۳ ثانیه:** هنگام معرفی به یک سگ جدید و آرام، اجازه دهید فقط برای ۳ ثانیه بو بکشند و سپس با خوشحالی آن ها را از هم جدا کنید. این کار از افزایش تنش جلوگیری کرده و تجربه را مثبت نگه می دارد.

۴. **حمایت کنید، اما بغل نکنید:** اگر سگ شما ترسید، بلند کردن او می تواند ترسش را تشدید کند و حس مالکیت شما را به سگ دیگر منتقل کند. به جای آن، بین او و محرک استرس زا قرار بگیرید تا احساس امنیت کند.

بخش چهارم: جعبه کمک های اولیه و نقشه اقدام فوری

هر خانه ای با یک پامرانین باید یک جعبه کمک های اولیه مجهز و یک نقشه اقدام مشخص برای شرایط اضطراری داشته باشد.

جدول تخصصی محتویات جعبه کمک های اولیه پامرانین:

کاربرد	محتویات	دسته
برای تمیز کردن و بستن موقت زخم ها و جلوگیری از خونریزی.	گاز استریل، پد جاذب، چسب نواری پزشکی - ضد حساسیت-، باند کشی خودچسب Vet-Wrap	لوازم زخم بندی
برای تمیز کردن اطراف زخم - نه مستقیم روی زخم باز-.	محلول ضد عفونی کننده کلرهگزیدین یا بتادین - رقیق شده-، دستمال مرطوب الکلی	مواد ضد عفونی
برای بریدن باند، خارج کردن خار، دادن داروهای مایع و اندازه گیری دمای بدن.	قیچی کوچک با نوک گرد، پنس یا موچین، قطره چکان، دماسنج دیجیتال -مقعدی-	ابزارها
برای خونریزی ناخن، شستشوی چشم در صورت ورود جسم خارجی، واکنش های آلرژیک خفیف.	پودر بندآورنده خون Styptic Powder -، محلول شستشوی چشم استریل، آنتی هیستامین -دیفن هیدرامین - دوز دقیق را از دامپزشک بپرسید-	داروهای اورژانسی -با دستور دامپزشک-
در یک کیسه ضد آب نگهداری شود.	شماره تماس دامپزشک، شماره کلینیک اورژانس شبانه روزی، شماره مرکز کنترل سموم حیوانات، یک کپی از سوابق پزشکی سگ	اطلاعات حیاتی

نقشه اقدام فوری:-Emergency Action Plan-

این نقشه را روی در یخچال یا یک مکان قابل دید نصب کنید.

در صورت وقوع حادثه - تصادف، مسمومیت و غیره-:

۱. **ارزیابی سریع صحنه و ایمن سازی:** ابتدا از امنیت خودتان و سپس سگتان اطمینان حاصل کنید.
۲. **تماس فوری:** با کلینیک اورژانس تماس بگیرید. وضعیت را شرح دهید و بگویید که در راه هستید. این کار به آن ها فرصت آماده شدن می دهد.
۳. **حمل ایمن:** یک سگ زخمی ممکن است از روی درد گاز بگیرد. در صورت لزوم، از یک پتو برای بلند کردن او استفاده کنید. او را تا حد امکان ثابت نگه دارید.
۴. **گرم نگه داشتن:** بدن سگ را با یک پتو بپوشانید تا از شوک جلوگیری شود.
۵. **رانندگی ایمن:** با آرامش و احتیاط به سمت کلینیک رانندگی کنید.

این کتاب راهنمای شما برای آغاز یک سفر شگفت انگیز بود. عشقی که شما به پامرانین خود می دهید، با دانشی که اکنون در اختیار دارید، تضمین کننده یک زندگی طولانی، سالم و سرشار از شادی برای هر دوی شما خواهد بود.

فصل یازدهم: ۵۰ پرسش رایج و بسیار مهم در مورد نگهداری از سگ پامرانین

این فصل به طور کامل به سوالات کلیدی، سخت و خاصی می پردازد که ممکن است در طول زندگی با پامرانین خود با آن ها مواجه شوید. پاسخ های اینجا، مکمل دانش شما از فصل های قبل بوده و به نکات ظریفی می پردازد که در منابع عمومی کمتر به آن ها اشاره شده است. این بخش، جعبه ابزار عیب یابی شما برای چالش های پیشرفته است.

بخش اول: سلامت و فیزیولوژی پیشرفته

۱. "عطسه معکوس - Reverse Sneeze" چیست و آیا خطرناک است؟

این یک اسپاسم در گلو است که باعث می شود سگ به سرعت و با صدا هوا را به داخل بینی خود بکشد. صدایی شبیه به خرخر یا خفگی دارد و می تواند ترسناک باشد، اما معمولاً بی خطر است و پس از چند ثانیه تمام می شود. به آرامی گلویش را ماساژ دهید یا بینی اش را ببندید تا مجبور به قورت دادن آب دهانش شود؛ این کار معمولاً اسپاسم را متوقف می کند.

۲. آیا باز ماندن "فونتانل" - نقطه نرم روی سر - در پامرانین بالغ طبیعی است؟

خیر. فونتانل باید تا سن ۹ تا ۱۲ ماهگی کاملاً بسته شود. باز ماندن آن در بزرگسالی، جمجمه را در برابر ضربه بسیار آسیب پذیر می کند. این سگ ها نباید در بازی های خشن با سگ های دیگر شرکت کنند و باید مراقبت ویژه ای از سر آن ها به عمل آید.

۳. ریسک بیهوشی در پامرانین ها چقدر جدی است؟

ریسک بیهوشی در نژادهای کوچک به دلیل جثه، حساسیت به افت دما و دوز دقیق داروها، بالاتر از سگ های بزرگ است. همیشه اصرار داشته باشید که جراحی در یک مرکز مجهز با مانیتورینگ کامل قلبی و تنفسی و توسط یک دامپزشک باتجربه انجام شود.

۴. دوره نقاهت پس از جراحی "دررفتگی کشک زانو" چگونه است؟

بسیار حیاتی و نیازمند صبر است. معمولاً شامل ۶ تا ۸ هفته محدودیت شدید حرکتی - فقط خروج برای دستشویی با بند-، فیزیوتراپی، و بازگشت بسیار تدریجی به فعالیت است. پیروی دقیق از دستورات جراح برای موفقیت کامل عمل، ضروری است.

۵. "لکه اشکی - Tear Staining" زیر چشم پامرانین را چگونه مدیریت کنم؟

ابتدا توسط دامپزشک از عدم وجود مشکلاتی مانند گرفتگی مجرای اشکی یا عفونت مطمئن شوید. سپس، روزانه ناحیه را با یک پد مخصوص شستشوی چشم سگ تمیز کنید. از آب فیلترشده یا بطری به جای آب لوله کشی استفاده کنید - مواد معدنی آب لوله کشی می توانند لکه ها را تشدید کنند.

۶. آیا پامرانین من به کشیدن دندان نیاز پیدا خواهد کرد؟

به احتمال زیاد، بله. فک کوچک آنها باعث فشردگی دندان ها و تجمع سریع جرم می شود که منجر به بیماری های لثه و پوسیدگی می گردد. جرم گیری منظم و حرفه ای تحت بیهوشی و کشیدن دندان های لق یا عفونی برای سلامت عمومی آنها - به خصوص سلامت قلب - ضروری است.

۷. صدای "مورمور" یا سوفل قلبی در معاینه به چه معناست؟

این به معنای وجود جریان خون غیرطبیعی در قلب است و در پامرانین ها نسبتاً شایع است. ممکن است بی خطر باشد یا نشانه یک بیماری دریچه ای قلب باشد. دامپزشک شما احتمالاً اکوکاردیوگرافی را برای ارزیابی دقیق ساختار و عملکرد قلب توصیه خواهد کرد.

۸. آیا رژیم غذایی بدون غلات - Grain-Free- برای پامرانین بهتر است؟

نه لزوماً. هیچ مدرک علمی معتبری مبنی بر بهتر بودن این رژیم ها وجود ندارد. در واقع، برخی تحقیقات اخیر، رژیم های بدون غلات خاص را با نوعی بیماری قلبی به نام کاردیومیوپاتی اتساعی -DCM- مرتبط دانسته اند. همیشه با دامپزشک خود در مورد بهترین نوع غذا مشورت کنید.

۹. پامرانین من مدفوع خود یا حیوانات دیگر را می خورد - Coprophagia - چه کار کنم؟

ابتدا از نظر وجود انگل یا کمبودهای تغذیه ای توسط دامپزشک بررسی شود. سپس، محیط را به شدت مدیریت کنید - بلافاصله مدفوع را جمع کنید - می توانید از افزودنی های غذایی تجاری که طعم مدفوع را ناخوشایند می کنند، استفاده کنید. تقویت فرمان "ولش کن - Leave It -" نیز بسیار کلیدی است.

۱۰. آیا استفاده از استخوان های جویدنی دنتال برای پامرانین ایمن است؟

با احتیاط فراوان. فقط از برندهای معتبر و اندازه های مناسب برای نژادهای عروسی استفاده کنید. هرگز سگ را با یک استخوان جویدنی تنها نگذارید. برخی از این محصولات می توانند باعث شکستگی دندان یا انسداد گوارشی شوند. مسواک زدن روزانه همیشه بهترین گزینه است.

بخش دوم: رفتار، روانشناسی و آموزش پیشرفته

۱۱. چرا پامرانین من فقط وقتی تشویقی در دستم می بیند به فرمان ها گوش می دهد؟

شما به طور ناخواسته تشویقی را به بخشی از فرمان تبدیل کرده اید - "رشوه" - برای رفع این مشکل، از "جایزه متغیر" استفاده کنید. گاهی پس از اجرای فرمان، یک تشویقی بدهید، گاهی دو تا، گاهی فقط تشویق کلامی، و گاهی یک اسباب بازی. این کار او را مشتاق نگه می دارد.

۱۲. چگونه با "محافظت از منابع - Resource Guarding -" مثل غذا یا اسباب بازی مقابله کنم؟

این یک رفتار جدی است. هرگز سعی نکنید با زور چیزی را از او بگیرید. به جای آن، "تجارت" را به او بیاموزید. یک تشویقی بسیار ارزشمندتر - مثل یک تکه مرغ - به او پیشنهاد دهید و بگویید "بده". وقتی وسیله را رها کرد تا مرغ را بگیرد، او را تشویق کنید.

۱۳. آموزش دو پامرانین به طور همزمان ممکن است؟

بله، اما جلسات آموزش باید همیشه به صورت انفرادی برگزار شود تا هر سگ به طور کامل روی شما متمرکز شود.

۱۴. چرا پامرانین من دچار "پسرفت" در آموزش دستشویی شده است؟

ابتدا هرگونه مشکل پزشکی - مانند عفونت ادراری - را توسط دامپزشک رد کنید. سپس، بررسی کنید آیا تغییری در خانه - مهمان جدید، تغییر برنامه - رخ داده است. در نهایت، به اصول اولیه برگردید: برنامه زمانی منظم خروج، مدیریت محیط و پاداش برای موفقیت.

۱۵. "علامت گذاری -Marking- در خانه را چگونه متوقف کنم؟

این رفتار در سگ های نر عقیم نشده شایع تر است. عقیم سازی معمولاً آن را کاهش می دهد. هر نقطه ای که علامت گذاری شده را با پاک کننده آنزیمی تمیز کنید. اگر سگ شما را در حین عمل دیدید، با یک صدای ناگهانی حواسش را پرت کرده و او را بیرون ببرید.

۱۶. آیا استفاده از "کمربند شکمی -Belly Band-" برای سگ نر مناسب است؟

این یک ابزار مدیریتی است، نه یک راه حل آموزشی. برای جلوگیری از علامت گذاری روی وسایل در خانه یا هنگام مهمانی رفتن مفید است، اما جایگزین آموزش و نظارت صحیح نمی شود.

۱۷. چگونه ترس از رعد و برق یا آتش بازی را در پامرانینم مدیریت کنم؟

یک "پناهگاه امن" -مانند باکس پوشانده شده با پتو- برایش فراهم کنید. از یک دستگاه نویز سفید یا موسیقی آرامش بخش برای پوشاندن صدا استفاده کنید. در کنارش باشید و با آرامش رفتار کنید، اما نوازش بیش از حد نکنید -این کار ترس را تقویت می کند-. در موارد شدید، از دامپزشک در مورد داروهای ضد اضطراب کوتاه مدت سوال کنید.

۱۸. چرا سگم گاهی هنگام سلام کردن یا هیجان زده شدن، کمی ادرار می کند -Submissive-Urination-؟

این یک رفتار غیرارادی برای نشان دادن تسلیم است و در توله های جوان شایع تر است. هرگز او را برای این کار تنبیه نکنید. هنگام ورود به خانه، او را نادیده بگیرید تا آرام شود. از بالا روی او خم نشوید و به جای آن از کنار به او نزدیک شوید.

۱۹. رفتار سایه یا نور chasing خطرناک است؟

بله. این می تواند به یک اختلال وسواس فکری-عملی -OCD- تبدیل شود. هرگز با استفاده از لیزر پوینتر با سگ خود بازی نکنید. اگر این رفتار را مشاهده کردید، فوراً با یک فرمان -"بیا"- یا یک اسباب بازی جذاب، حواس او را پرت کنید.

۲۰. چگونه پامرانینم را از پریدن روی مهمانان منع کنم؟

به او آموزش دهید که به جای پریدن، روی "زیرانداز آرامش" خود برود -فرمان "برو سر جات"- از مهمانان بخواهید تا زمانی که آرام نشده، او را نادیده بگیرند.

بخش سوم: گریمینگ، ظاهر و نکات خاص پوشش مو

۲۱. دوره "زشتی تولگی -Puppy Uglies- چیست؟

بین سن ۴ تا ۸ ماهگی، توله پامرانین پوشش موی نرم تولگی خود را از دست می دهد و پوشش بالغ شروع به رشد می کند. در این دوره، ممکن است ظاهر نامرتب و کمپشتی داشته باشند. این کاملاً طبیعی است و جای نگرانی ندارد.

۲۲. آیا تراشیدن موی پامرانین در تابستان کار درستی است؟

مطلقاً خیر! این بزرگترین اشتباهی است که یک صاحب پامرانین می تواند مرتکب شود. پوشش موی دو لایه آنها مانند یک عایق عمل می کند که نه تنها در برابر سرما، بلکه در برابر گرما نیز از آنها محافظت می کند. تراشیدن این لایه، آنها را در معرض گرمزدگی و آفتاب سوختگی قرار می دهد و ممکن است موها دیگر هرگز به درستی رشد نکنند. -Post-Clipping Alopecia-

۲۳. چگونه با الکتریسیته ساکن در موهای پامرانینم، به خصوص در زمستان، مقابله کنم؟

از یک اسپری مرطوب کننده یا گره بازکن قبل از برس کشی استفاده کنید. استفاده از یک دستگاه بخور سرد در خانه برای افزایش رطوبت هوا نیز بسیار مؤثر است.

۲۴. آیا تغییر رنگ مو در طول زمان طبیعی است؟

بله. بسیاری از پامرانین ها با یک رنگ به دنیا می آیند و با بالغ شدن، رنگ پوشش آنها روشن تر یا تیره تر می شود. این کاملاً طبیعی است.

۲۵. "دم پف دار" پامرانین من افتاده است. آیا این نشانه بیماری است؟

می تواند باشد. افتادن دم که به طور معمول بالای کمر قرار دارد، می تواند نشانه درد، استرس، یا مشکل مقعدی باشد. اگر این حالت بیش از یک روز ادامه داشت، حتماً با دامپزشک مشورت کنید.

۲۶. چرا بینی پامرانین من که همیشه سیاه بوده، در حال رنگ پریدگی -صورتی شدن- است؟

این پدیده که "بینی زمستانی -Winter Nose-" نامیده می شود، در بسیاری از نژادها رخ می دهد و معمولاً بی خطر است. رنگدانه بینی در ماه های زمستان به دلیل کاهش نور خورشید کم شده و در تابستان دوباره تیره می شود.

۲۷. آیا پامرانین ها زیاد مو ریزی دارند؟

آن ها دو بار در سال -معمولاً در بهار و پاییز- ریزش موی فصلی شدیدی را تجربه می کنند که طی آن لایه زیرین موی خود را تعویض می کنند. در سایر مواقع سال، ریزش موی آن ها متوسط است. برس کشی منظم، کلید مدیریت این موهاست.

۲۸. آیا می توانم از شامپوی انسانی برای پامرانینم استفاده کنم؟

خیر PH. پوست سگ ها با انسان متفاوت است و شامپوهای انسانی می توانند چربی های طبیعی پوست را از بین برده و باعث خشکی، خارش و مشکلات پوستی شوند.

۲۹. آیا کوتاه کردن سبیل های پامرانین اشکالی دارد؟

بهتر است این کار را نکنید. سبیل ها -Vibrissae- اندام های حسی بسیار حساسی هستند که به سگ در مسیریابی و درک محیط اطراف کمک می کنند. کوتاه کردن آن ها می تواند باعث گیجی و استرس سگ شود.

۳۰. چگونه پنجه های پامرانینم را برای زمستان آماده کنم؟

موهای بین پنجه ها را کوتاه کنید تا از جمع شدن گلوله های برفی جلوگیری شود. قبل از پیاده روی از واکس محافظ پنجه -Paw Balm- استفاده کنید و پس از بازگشت، پنجه ها را برای پاک کردن نمک و مواد شیمیایی بشویید.

بخش چهارم: زندگی روزمره، اجتماعی و سفر

۳۱. آیا پامرانین ها با گربه ها کنار می آیند؟

بله، به شرطی که معرفی به درستی و به تدریج انجام شود. همیشه به گربه یک مسیر فرار و یک مکان بلند برای پناه بردن بدهید. هرگز آن ها را در ابتدا با هم تنها نگذارید.

۳۲. آیا پامرانین ها برای خانواده های دارای فرزند کوچک مناسب هستند؟

با احتیاط فراوان. به دلیل جثه ظریف و استخوان های شکننده شان، به راحتی توسط یک کودک خردسال آسیب می بینند. آن ها برای خانواده هایی با فرزندان بزرگتر که یاد گرفته اند با حیوانات با ملایمت رفتار کنند، مناسب تر هستند.

۳۳. قوانین اصلی برای پرواز با پامرانین در کابین هواپیما چیست؟

از ماه‌ها قبل با شرکت هواپیمایی تماس بگیرید. هر شرکت قوانین خاص خود را در مورد اندازه کریر، مدارک پزشکی و هزینه دارد. سگ شما باید به قدری کوچک باشد که کریرش به راحتی زیر صندلی جلوی شما قرار گیرد.

۳۴. آیا پامرانین من می‌تواند در پیاده‌روی‌های طولانی -Hiking- مرا همراهی کند؟

برای مسافت‌های کوتاه و مسیرهای هموار، بله. اما آن‌ها برای پیاده‌روی‌های طولانی و سخت ساخته نشده‌اند. همیشه آب فراوان به همراه داشته باشید و مراقب علائم خستگی باشید.

۳۵. چرا پامرانین من از سگ‌های بزرگ می‌ترسد؟

این یک ترس منطقی است. از دید او، یک سگ بزرگ مانند یک هیولا به نظر می‌رسد. هرگز او را مجبور به تعامل نکنید. وظیفه شما این است که از او محافظت کرده و از موقعیت‌های استرس‌زا دورش کنید.

۳۶. آیا دو پامرانین ماده -یا نر- با هم کنار می‌آیند؟

معمولاً ترکیب یک نر و یک ماده -هر دو عقیم‌شده- بهترین سازگاری را دارد. دو سگ همجنس نیز می‌توانند با هم زندگی کنند، اما پتانسیل رقابت و درگیری -به خصوص بین دو ماده- کمی بیشتر است.

۳۷. آیا پامرانین‌ها به راحتی می‌توانند چاق شوند؟

بله، بسیار زیاد. متابولیسم بالای آن‌ها به این معنی نیست که می‌توانند هر چیزی بخورند. به دلیل جثه کوچک، حتی چند صد گرم اضافه وزن نیز فشار زیادی به قلب و مفاصلشان وارد می‌کند.

۳۸. آیا می‌توانم پامرانینم را در حیاط تنها بگذارم؟

هرگز و تحت هیچ شرایطی. آن‌ها برای شکارچینی مانند شاهین یا روباه، یک طعمه آسان هستند. همچنین به دلیل اندازه کوچکشان به راحتی می‌توانند از زیر نرده‌ها فرار کرده یا دزدیده شوند.

۳۹. بهترین نوع اسباب‌بازی برای پامرانین چیست؟

اسباب‌بازی‌های پازلی و فکری برای تحریک ذهن باهوششان عالی هستند. اسباب‌بازی‌های پولیشی کوچک و توپ‌های نرم نیز مورد علاقه آن‌هاست. همیشه از اسباب‌بازی‌هایی استفاده کنید که برای جویدن‌های قدرتمند طراحی نشده‌اند.

۴۰. آیا پامرانین من به پارک سگ ها برود؟

توصیه نمی شود. پارک های سگ ها محیط های غیرقابل کنترلی هستند و خطر آسیب دیدن یک پامرانین توسط سگ های بزرگ در حین بازی، بسیار بالاست. پیاده روی های کنترل شده و قرارهای بازی با سگ های آرام و هم اندازه، گزینه های بسیار امن تری هستند.

بخش پنجم: تولید مثل، عقیم سازی و مراقبت های بلندمدت

۴۱. بهترین سن برای عقیم کردن پامرانین چه زمانی است؟

اکثر دامپزشکان عقیم سازی را بین سن ۶ تا ۹ ماهگی توصیه می کنند. انجام این کار قبل از اولین دوره فحلی در ماده ها، خطر ابتلا به سرطان پستان را به شدت کاهش می دهد.

۴۲. آیا عقیم سازی شخصیت سگم را تغییر می دهد؟

عقیم سازی شخصیت اصلی سگ را تغییر نمی دهد، بلکه رفتارهای مرتبط با هورمون های جنسی را کاهش می دهد - مانند علامت گذاری در نرها یا نوسانات خلقی در ماده ها -.

۴۳. آیا پامرانین ها زایمان سختی دارند؟

بله. به دلیل اندازه کوچک و لگن تنگ، زایمان طبیعی در پامرانین ها می تواند بسیار دشوار و خطرناک باشد و اغلب نیاز به سزارین دارند. پرورش این نژاد باید فقط به پرورش دهندگان بسیار باتجربه و مسئولیت پذیر سپرده شود.

۴۴. طول عمر متوسط یک پامرانین چقدر است؟

با مراقبت مناسب، یک پامرانین سالم می تواند بین ۱۲ تا ۱۶ سال عمر کند.

۴۵. با پیر شدن پامرانینم، چه تغییراتی در نیازهای او ایجاد می شود؟

نیاز به معاینات دامپزشکی مکررتر - هر ۶ ماه -، تغییر به یک رژیم غذایی مخصوص سگ های سالمند - با کالری کمتر و فیبر بیشتر -، کاهش شدت فعالیت های فیزیکی، و توجه بیشتر به سلامت دندان ها و مفاصل.

۴۶. آیا بیمه حیوانات خانگی برای پامرانین ارزشش را دارد؟

بسیار زیاد. با توجه به استعداد این نژاد به مشکلات پزشکی مانند کلپس نای، مشکلات زانو و بیماری های دندانی، هزینه های دامپزشکی می تواند به سرعت سرسام آور شود. بیمه می تواند آرامش خاطر مالی بزرگی را فراهم کند.

۴۷. آیا پامرانین ها مستعد "سندرم سگ کوچک - Small Dog Syndrome" هستند؟

این "سندرم" یک ویژگی نژادی نیست، بلکه نتیجه ای از رفتار صاحب است. صاحبان اغلب به دلیل جثه کوچک، رفتارهای بد - مانند غریدن یا پریدن - را نادیده می گیرند یا بامزه می دانند. با یک پامرانین باید دقیقاً مانند یک سگ بزرگ رفتار کرد: با قوانین مشخص و آموزش مداوم.

۴۸. هزینه نگهداری سالانه یک پامرانین چقدر است؟

این هزینه می تواند بسیار متغیر باشد، اما علاوه بر غذای باکیفیت، باید هزینه های مربوط به واکسن های سالانه، پیشگیری از انگل، گریمینگ حرفه ای - در صورت نیاز - و به خصوص پس انداز برای موارد اورژانسی یا جرم گیری دندان را در نظر بگیرید.

۴۹. آیا می توانم پامرانینم را به یک آپارتمان کوچک بیاورم؟

بله، پامرانین ها به دلیل نیاز کم به فضای فیزیکی، سگ های آپارتمانی فوق العاده ای هستند. اما نیاز آن ها به تحریک ذهنی و پیاده روی روزانه همچنان پابرجاست.

۵۰. مهم ترین نکته ای که هر صاحب پامرانین باید بداند چیست؟

اینکه شما یک سگ بزرگ و باهوش را در یک بدن کوچک دارید. هرگز جثه آن ها را دست کم نگیرید. به آن ها با احترام، آموزش مداوم و عشق بی پایان رسیدگی کنید، و در مقابل یک همراه وفادار و شگفت انگیز برای سال های طولانی خواهید داشت.

فصل دوازدهم: ۵۰ اشتباه رایج صاحبان پامرانین (و راه حل های تخصصی آنها)

دانستن کارهایی که باید انجام دهید، نیمی از مسیر است. نیم دیگر، دانستن کارهایی است که **نباید** انجام دهید. این فصل، چکیده ای از تجربیات، مشاهدات و علم دامپزشکی است که به رایج ترین و در عین حال، مخرب ترین اشتباهاتی می پردازد که صاحبان پامرانین (حتی با بهترین نیت ها) مرتکب می شوند. با مطالعه و به خاطر سپردن این نکات، می توانید از بسیاری از مشکلات سلامتی و رفتاری پیشگیری کرده و کیفیت زندگی همراه کوچک خود را به حداکثر برسانید.

بخش اول: اشتباهات حیاتی در سلامت و تغذیه

۱. اشتباه: آزاد گذاشتن دائمی غذا. (Free-Feeding)

راه حل: همیشه در وعده های زمانی مشخص (دو بار در روز برای سگ بالغ) غذا بدهید و ظرف را پس از ۱۵ دقیقه بردارید. این کار به شما امکان کنترل دقیق کالری دریافتی، تشخیص بی اشتها و تنظیم یک برنامه دستشویی قابل پیش بینی را می دهد.

۲. اشتباه: نادیده گرفتن اهمیت بهداشت دهان و دندان.

راه حل: بیماری های لثه در پامرانین ها می توانند منجر به عفونت های قلبی و کلیوی شوند. مسواک زدن روزانه (یا حداقل ۴ بار در هفته) و جرم گیری حرفه ای سالانه توسط دامپزشک، یک ضرورت مطلق است، نه یک انتخاب.

۳. اشتباه: دست کم گرفتن خطر هیپوگلیسمی (افت قند خون) در توله ها.

راه حل: برای توله های زیر ۶ ماه، به برنامه غذایی ۴ وعده در روز به شدت پایبند باشید. همیشه کمی عسل یا شیر ذرت برای شرایط اضطراری در خانه داشته باشید تا در صورت مشاهده علائم (لرزش، بی حالی)، مقدار کمی به لثه هایش بمالید و فوراً با دامپزشک تماس بگیرید.

۴. اشتباه: اجازه دادن به سگ برای اضافه وزن، حتی به اندازه چند صد گرم.

راه حل: وزن سگ خود را به طور مرتب کنترل کنید. ۲۰۰ گرم اضافه وزن برای یک پامرانین معادل ۱۰ کیلوگرم اضافه وزن برای یک انسان است و فشار فاجعه باری به قلب، نای و مفاصل زانو وارد می کند.

۵. اشتباه: استفاده از قلاده گردنی به جای کتف بند (Harness).

راه حل: مهم ترین قانون ایمنی. هرگز از قلاده گردنی استفاده نکنید. کوچکترین فشاری به گردن می تواند باعث آسیب شدید یا تشدید "کلیس نای" شود. همیشه از یک کتف بند استاندارد و راحت استفاده کنید.

۶. اشتباه: عدم استفاده پیشگیرانه از مکمل های مفصلی.

راه حل: با توجه به استعداد بالای این نژاد به "دررفتگی کشکک زانو"، با مشورت دامپزشک، مصرف مکمل های گلوکزامین و کندرویتین را از سنین جوانی شروع کنید تا به حفظ سلامت غضروف ها کمک کنید.

۷. اشتباه: تصور اینکه "بوی بد دهان توله" طبیعی است.

راه حل: بوی بد مداوم دهان می تواند نشانه باقی ماندن دندان های شیری (که باید کشیده شوند)، عفونت لثه یا مشکلات گوارشی باشد. این موضوع را حتماً با دامپزشک مطرح کنید.

۸. اشتباه: به اشتراک گذاشتن باقی مانده غذای چرب سفره.

راه حل: غذاهای چرب انسانی می توانند باعث "پانکراتیت" (التهاب لوزالمعده) شوند که یک بیماری بسیار دردناک و اورژانسی است. عشق خود را با نوازش و بازی نشان دهید، نه با غذای مضر.

۹. اشتباه: انتخاب یک غذای خشک با دانه های (کیبل) بسیار بزرگ.

راه حل: همیشه از غذای خشکی استفاده کنید که به طور خاص برای نژادهای عروسکی (Toy Breeds) فرموله شده باشد. دانه های بزرگ می توانند خطر خفگی داشته و جویدن آن ها دشوار باشد.

۱۰. اشتباه: باور به اینکه رژیم غذایی بدون غلات (Grain-Free) ذاتاً بهتر است.

راه حل: قبل از هرگونه تغییر رژیم غذایی، با دامپزشک خود مشورت کنید. برخی رژیم های بدون غلات با مشکلات قلبی در سگ ها مرتبط دانسته شده اند.

بخش دوم: اشتباهات رایج در آموزش و رفتار

۱۱. اشتباه: تنبیه کردن سگ برای "پارس خبری". (Alert Barking)

راه حل: این رفتار غریزی است. به جای تنبیه، از پروتکل "تصدیق و تشکر" و آموزش فرمان "ساکت" (که در فصل ۱۰ توضیح داده شد) استفاده کنید.

۱۲. اشتباه: رفتار کردن با آن ها مانند یک نوزاد انسان، نه یک سگ (سندرم سگ کوچک).

راه حل: برای پامرانین خود قوانین و مرزهای مشخص تعیین کنید. اجازه ندهید کارهایی را انجام دهد که اگر یک سگ ۳۰ کیلویی بود، هرگز اجازه نمی دادید. آموزش مداوم، کلید یک سگ خوش رفتار است.

۱۳. اشتباه: بلند کردن سگ به محض نزدیک شدن یک سگ دیگر.

راه حل: این کار ترس و ناامنی را در سگ شما تقویت می کند و ممکن است باعث ایجاد رفتار تهاجمی شود. به جای آن، یاد بگیرید که بدن خود را به عنوان یک مانع بین سگتان و تهدید احتمالی قرار دهید و با آرامش از موقعیت دور شوید.

۱۴. اشتباه: نادیده گرفتن نیاز به تحریک ذهنی.

راه حل: پامرانین ها سگ های بسیار باهوشی هستند. بی حوصلگی منجر به مشکلات رفتاری مانند جویدن مخرب و پارس کردن بیش از حد می شود. روزانه از اسباب بازی های فکری و جلسات کوتاه آموزش برای به چالش کشیدن ذهن او استفاده کنید.

۱۵. اشتباه: پاداش دادن به بد غذایی با افزودن غذای انسانی.

راه حل: اگر سگ شما از خوردن غذایش امتناع می کند (و از نظر پزشکی سالم است)، ظرف غذا را پس از ۱۵ دقیقه بردارید و تا وعده بعدی هیچ چیز دیگری به او ندهید. یک سگ سالم خود را گرسنه نگه نخواهد داشت.

۱۶. اشتباه: استفاده از لیزر پوینتر برای بازی.

راه حل: این بازی "شکار" بی پایان، می تواند منجر به اختلال وسواس فکری-عملی (OCD) و ناامیدی شدید در سگ شود. همیشه از اسباب بازی های فیزیکی استفاده کنید که سگ بتواند در نهایت آن ها را "شکار" کند.

۱۷. اشتباه: عدم اجتماعی سازی صحیح از روی ترس.

راه حل: اجتماعی سازی به معنای رها کردن سگ در پارک سگ ها نیست. به معنای قرار دادن کنترل شده و مثبت او در معرض دیدن و شنیدن محرک های مختلف (مردم، صداها، سگ های آرام از راه دور) است تا یاد بگیرد دنیا جای ترسناکی نیست.

۱۸. اشتباه: تنبیه کردن برای "ادرار از روی تسلیم" (Submissive Urination).

راه حل: این یک رفتار غیرارادی است. تنبیه آن را بدتر می کند. هنگام ورود به خانه، سگ را نادیده بگیرید و از حرکات تهدیدآمیز (مانند خم شدن روی او) خودداری کنید تا اعتماد به نفسش افزایش یابد.

۱۹. اشتباه: بی ثباتی در قوانین خانه.

راه حل: همه اعضای خانواده باید از قوانین یکسانی پیروی کنند. اگر یک نفر اجازه می دهد سگ روی مبل بیاید و دیگری نه، این کار فقط باعث گیج شدن و اضطراب سگ می شود.

۲۰. اشتباه: فریاد زدن به جای آموزش.

راه حل: سگ ها زبان انسان را نمی فهمند، اما لحن و انرژی را درک می کنند. فریاد زدن فقط باعث ترس می شود. به جای آن، روی آموزش فرمان های واضح با استفاده از تقویت مثبت تمرکز کنید.

بخش سوم: فاجعه بارترین اشتباهات در گریمینگ

۲۱. اشتباه: تراشیدن موی پامرانین با ماشین اصلاح.

راه حل: هرگز این کار را نکنید. این کار به پوشش موی دو لایه آسیب دائمی می زند، توانایی سگ برای تنظیم دمای بدنش را از بین می برد و او را در معرض آفتاب سوختگی و گرمزدگی قرار می دهد. موها ممکن است دیگر هرگز به حالت اول برنگردند.

۲۲. اشتباه: حمام کردن یک سگ گره دار (مات شده).

راه حل: آب، گره ها را به نمدی سفت و دردناک تبدیل می کند. همیشه و همیشه، قبل از حمام، کل بدن سگ را به طور کامل و لایه به لایه برس بکشید.

۲۳. اشتباه: استفاده از شامپوی انسانی.

راه حل PH: پوست سگ ها متفاوت است. فقط از شامپو و نرم کننده های باکیفیت و مخصوص سگ استفاده کنید تا از خشکی و تحریک پوست جلوگیری شود.

۲۴. اشتباه: برس کشیدن سطحی و نرسیدن به لایه زیرین.

راه حل: از تکنیک "برس کشی لایه به لایه (Line Brushing)" که در فصل ۹ توضیح داده شد، استفاده کنید تا مطمئن شوید تمام موها از ریشه تا نوک برس خورده اند.

۲۵. اشتباه: خشک نکردن کامل سگ پس از حمام.

راه حل: رطوبت باقی مانده در لایه زیرین متراکم مو، می تواند باعث ایجاد عفونت های قارچی و باکتریایی دردناک (Hot Spots) شود. همیشه با سشوار با حرارت کم، موها را تا عمق کاملاً خشک کنید.

۲۶. اشتباه: نادیده گرفتن موهای بین پنجه ها.

راه حل: این موها را به طور مرتب کوتاه کنید تا از جمع شدن گلوله های برفی، گِل و ایجاد ناراحتی هنگام راه رفتن جلوگیری شود.

۲۷. اشتباه: تلاش برای بریدن یک گره سفت با قیچی در نزدیکی پوست.

راه حل: این کار به راحتی می تواند منجر به بریدگی شدید پوست شود. همیشه یک شانه را بین گره و پوست قرار دهید تا به عنوان یک مانع محافظ عمل کند. برای گره های شدید، از یک آرایشگر حرفه ای کمک بگیرید.

۲۸. اشتباه: برس کشیدن یک پوشش موی کاملاً خشک.

راه حل: این کار باعث شکستن مو و ایجاد الکتریسیته ساکن می شود. قبل از برس کشیدن، همیشه از یک اسپری گره باز کن یا مقدار بسیار کمی آب استفاده کنید.

۲۹. اشتباه: ترس از کوتاه کردن ناخن ها و اجازه دادن به بلند شدن بیش از حد آن ها.

راه حل: ناخن های بلند می توانند ساختار پنجه را تغییر داده و باعث درد و آرتروز شوند. اگر خودتان راحت نیستید، به طور مرتب (هر ۳-۴ هفته) به دامپزشکی یا آرایشگاه مراجعه کنید.

۳۰. اشتباه: کوتاه کردن سبیل ها.

راه حل: سبیل ها ابزارهای حسی مهمی هستند. از کوتاه کردن آن ها خودداری کنید.

بخش چهارم: اشتباهات خطرناک در ایمنی و زندگی روزمره

۳۱. اشتباه: تنها گذاشتن سگ در حیاط، حتی برای چند دقیقه.

راه حل: این کار آن ها را در معرض خطر حمله توسط حیوانات دیگر (مانند پرندگان شکاری یا سگ های بزرگتر)، دزدیده شدن، فرار یا مسمومیت قرار می دهد. پامرانین یک سگ کاملاً خانگی (Indoor) است.

۳۲. اشتباه: اجازه دادن به پریدن از روی مبل، تخت یا ارتفاعات دیگر.

راه حل: این پرش ها فشار زیادی به مفاصل ظریف زانو و پا وارد می کنند. از پله یا رمپ مخصوص سگ استفاده کنید تا به راحتی بالا و پایین بروند.

۳۳. اشتباه: عدم مهار کردن سگ در اتومبیل.

راه حل: یک ترمز ناگهانی می تواند پامرانین شما را به یک پرتابه مرگبار تبدیل کند. همیشه از باکس حمل، صندلی ماشین مخصوص سگ یا کمربند ایمنی متصل به کتفبند استفاده کنید.

۳۴. اشتباه: بردن پامرانین به پارک عمومی سگ ها.

راه حل: پارک های سگ برای نژادهای کوچک بسیار خطرناک هستند. یک بازی عادی بین سگ های بزرگ می تواند به طور تصادفی منجر به آسیب جدی یا مرگ پامرانین شما شود. قرارهای بازی کنترل شده با سگ های آرام و هم اندازه را جایگزین کنید.

۳۵. اشتباه: دست کم گرفتن شکنندگی آنها در اطراف کودکان خردسال.

راه حل: هرگز یک پامرانین را با یک کودک خردسال بدون نظارت مستقیم و صد درصدی تنها نگذارید. به کودکان آموزش دهید که با ملایمت با سگ رفتار کنند.

۳۶. اشتباه: رها کردن کیف و کوله پشتی روی زمین.

راه حل: اینها منابع اصلی آدامس های حاوی زایلیتول، داروها و سایر موارد خطرناک هستند. همیشه کیف خود را در جایی دور از دسترس سگ قرار دهید.

۳۷. اشتباه: عدم بیمه کردن حیوان خانگی.

راه حل: هزینه های دامپزشکی برای شرایط اورژانسی یا بیماری های نژادی می تواند بسیار بالا باشد. بیمه حیوانات خانگی یک سرمایه گذاری هوشمندانه برای آرامش خاطر شماست.

۳۸. اشتباه: راه رفتن روی آسفالت داغ.

راه حل: قانون ۵ ثانیه: پشت دست خود را برای ۵ ثانیه روی سطح آسفالت بگذارید. اگر برای شما داغ است، برای پنجه های سگ شما نیز می سوزاند.

۳۹. اشتباه: اجازه دادن به تعامل با هر سگ غریبه ای در پیاده روی.

راه حل: شما مسئول امنیت سگ خود هستید. لازم نیست با همه سگ ها دوست شود. یاد بگیرید که با قاطعیت اما ادب، به صاحبان دیگر بگویید که سگ شما تمایلی به تعامل ندارد.

۴۰. اشتباه: فراموش کردن اینکه آنها یک سگ هستند.

راه حل: با وجود ظاهر عروسکی، آنها هنوز غرایز یک سگ را دارند: نیاز به جویدن، بو کشیدن، آموزش و رهبری. برآورده کردن این نیازهای غریزی برای سلامت روانشان ضروری است.

۴۱. اشتباه: عدم آموزش فرمان "ولش کن. (Leave It)"

راه حل: این فرمان می تواند جان سگ شما را نجات دهد. از سنین پایین، این فرمان را با جدیت تمرین کنید تا از خوردن چیزهای خطرناک در خیابان جلوگیری کنید.

۴۲. اشتباه: تزریق واکسن بیش از حد. (Over-Vaccination)

راه حل: با دامپزشک خود در مورد انجام آزمایش تیتر (Titer Test) به جای تزریق سالانه تمام واکسن های یادآور صحبت کنید. این آزمایش سطح آنتی بادی موجود در خون را اندازه گیری می کند.

۴۳. اشتباه: خرید از یک پرورش دهنده غیرمسئول یا "توله کش" (Puppy Mill)

راه حل: این کار از صنعتی بی رحمانه حمایت می کند و احتمال خرید یک سگ با مشکلات سلامتی و رفتاری شدید را افزایش می دهد. همیشه از یک پرورش دهنده معتبر که سلامت و خلق و خوی سگ ها را در اولویت قرار می دهد، تحقیق و خرید کنید.

۴۴. اشتباه: عدم به روزرسانی اطلاعات روی پلاک هویتی.

راه حل: اگر شماره تلفن یا آدرس شما تغییر کرد، اولین کاری که باید انجام دهید، سفارش یک پلاک هویتی جدید است.

۴۵. اشتباه: نادیده گرفتن علائم اولیه درد.

راه حل: بی میلی به پریدن، لنگیدن خفیف، یا ناله کردن هنگام بلند شدن را جدی بگیرید. سگ ها در پنهان کردن درد استاد هستند.

۴۶. اشتباه: عدم فراهم کردن یک "پناهگاه امن" در خانه.

راه حل: هر سگی به مکانی نیاز دارد که بداند در آنجا هیچ کس مزاحمش نخواهد شد (مانند باکس یا یک جای خواب در گوشه ای آرام). این فضا برای کاهش استرس آن ها حیاتی است.

۴۷. اشتباه: انتظار بیش از حد از مئانه کوچک آن ها.

راه حل: یک پامرانین بالغ نمی تواند بیش از ۸-۶ ساعت ادرار خود را نگه دارد. اگر برای مدت طولانی بیرون از خانه هستید، از یک پرستار حیوانات (Pet Sitter) یا پد بهداشتی استفاده کنید.

۴۸. اشتباه: ترک کردن آن ها در ماشین، حتی در هوای خنک.

راه حل: دمای داخل ماشین حتی در یک روز نسبتاً خنک نیز می تواند به سرعت بالا برود. این کار را هرگز انجام ندهید.

۴۹. اشتباه: استفاده از ظروف غذای پلاستیکی.

راه حل: پلاستیک می تواند خراشیده شده و باکتری ها را در خود جای دهد و باعث ایجاد جوش روی چانه (آکنه سگ) شود. همیشه از ظروف استیل ضد زنگ یا سرامیکی استفاده کنید.

۵۰. اشتباه: مقایسه کردن پامرانین خود با سگ های دیگر.

راه حل: هر سگی یک فرد است با شخصیت، ترس ها و علایق منحصر به فرد. روی ساختن بهترین رابطه ممکن با سگ خود تمرکز کنید و از سفر